

ବାମା କର୍ମଚାରୀ BIMA KARMACHARI

QUARTERLY JOURNAL OF GDIEA, SDLIEA, BDIEA, BDLIEA & OSGIEA

ଦ୍ଵାଦଶ ବର୍ଷ

ଦ୍ଵିତୀୟ ସଂଖ୍ୟା

ଏପ୍ରିଲ ୨୦୧୫

ଉପଦେଷ୍ଟା ମଣ୍ଡଳୀ

ଗଜେନ୍ଦ୍ର ନାଥ ମହାନ୍ତି
ସତ୍ୟବ୍ରତ ଦତ୍ତଗୁପ୍ତ
ରାଜୀବ ଲୋଚନ ଦାଶ
ନୀଳ ମାଧବ ରଥ
ଚନ୍ଦ୍ର ମୋହନ ହାଲବୁ
ନୃସିଂହ ଚରଣ ପଣ୍ଡା

ସମ୍ପାଦନା ମଣ୍ଡଳୀ

ମାନଗୋବିନ୍ଦ ବାରିକ
ତ୍ରିନାଥ ଦୋରା
ଅମୂଲ୍ୟ ପ୍ରସାଦ ମେହେର
ସତ୍ୟବ୍ରତ ପଟ୍ଟନାୟକ
କୃଷ୍ଣଚନ୍ଦ୍ର ବେହେରା
ରଞ୍ଜିତ ରାଉତ

ସଂପାଦକ

ସତ୍ୟୋଷ କୁମାର ମହାପାତ୍ର

ସହ ସଂପାଦକ

ଅଭୟ କୁମାର ଦାସ

ପରିଚାଳକ

ଧନେଶ୍ଵର ନାୟକ

ସହକାରୀ ପରିଚାଳକ

ପ୍ରଭାତ କୁମାର ବେହେରା

ଯୋଗାଯୋଗ

ସତ୍ୟବ୍ରତ ଦତ୍ତଗୁପ୍ତ

☎ : 9437273225

ଏହି ସଂଖ୍ୟାରେ...

- ନୀତି ଆୟୋଗ
- ସଂଗ୍ରାମ ପଥେ
- ବିଗହରା ବଜେଟ୍
- ସଂଗ୍ରାମର ଅନ୍ତନାହିଁ
- ବୀମା ବିଲ୍ ୨୦୧୫
- ଭାରତର ଧର୍ମନିରପେକ୍ଷ
- ବ୍ୟାଙ୍କର ମଜୁରୀ
- ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ

ସଂପାଦକୀୟ.....

କାହା ପାଇଁ ଆଛାଦିନ ଆସିଛି ?

ମେ ୨୭ ତାରିଖରେ ମୋଦିଙ୍କ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀତ୍ଵରେ ଏନ୍.ଡି.ଏ. ସରକାର ତା'ର ଏକବର୍ଷର ଶାସନ ସମାପ୍ତ କରିଛି । ଏହି ଉପଲକ୍ଷେ ବି.ଜେ.ପି. ପକ୍ଷରୁ ତଥା ସରକାରଙ୍କ ତରଫରୁ ପ୍ରଚାର ଅର୍ଥବ୍ୟୟ କରାଯାଇ ମୋଦି ଏକ ବର୍ଷରେ ବହୁତ ସଫଳତା ହାସଲ କରିଛନ୍ତି ବୋଲି ପ୍ରଚାର କରାଯାଉଛି । ନିଜେ ମୋଦି ଦେଶର ତଥା ବିଭିନ୍ନ ରାଜ୍ୟର ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରମୁଖ ସମ୍ମାନପତ୍ରରେ ଦେଶବାସୀଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ଖୋଲା ଚିଠିରେ ନିଜର ସଫଳତାର ଗାଥା ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି । ‘ସେବା ପରମ ଧର୍ମ’ ହେଉଛି ଭାରତୀୟ ସଂସ୍କୃତିର ମୂଳମନ୍ତ୍ର ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ସହିତ ନିଜକୁ ଦେଶବାସୀଙ୍କ ପ୍ରମୁଖ ସେବକ ଭାବେ ଅଭିହିତ କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ଏକ ବର୍ଷ ଶାସନ ସମୟରେ ଦରିଦ୍ର ଅବହେଳିତଙ୍କ ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ତାଙ୍କ ସରକାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଉତ୍ସର୍ଗୀକୃତ ବୋଲି ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଠାରେ ସ୍ଵତଃ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ ଯଦି ତାଙ୍କ ଶାସନ ଅମଳରେ ବହୁତ ଭଲକାର୍ଯ୍ୟ ହୋଇଛି, ଉନ୍ନତି ଘଟିଛି ତେବେ ଜନସାଧାରଣ ନିଜେ ଅନୁଭବ କରିପାରନ୍ତେ । କିନ୍ତୁ ସରକାରଙ୍କ ଚହବିଲ୍ଲୁ ପ୍ରଚାର ଅର୍ଥ ବ୍ୟୟ କରି ପ୍ରଚାର କରିବାର କ’ଣ ଆବଶ୍ୟକତା ଥିଲା ? ସେହି ଅର୍ଥକୁ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ବ୍ୟୟ କରିଥିଲେ ବରଂ ଭଲ ହୋଇଥାନ୍ତା ।

ବାସ୍ତବରେ ମୋଦି ଗତବର୍ଷ ମନମୁଗ୍ଧକାରୀ ଶ୍ଳୋଗାନ ତଥା ବକ୍ତବ୍ୟ ଦେଇ ଲୋକଙ୍କୁ ଭୁଆଁ ବୁଲାଇବା ସହିତ ୧୮ଟି ଦେଶ ଭ୍ରମଣ କରିଛନ୍ତି । ଦେଶ ଭ୍ରମଣକୁ ଆମେ ବିରୋଧ କରୁନାହିଁ କିନ୍ତୁ ଏହା ଦେଶର ଆବଶ୍ୟକତାକୁ ନେଇ ହେବା ଉଚିତ୍ । କିନ୍ତୁ ମୋଦି ଜୀବନର ଅଭିଳାଷ ପୂରଣ ପାଇଁ ବିଦେଶ ଭ୍ରମଣ କରିଛନ୍ତି । ତାଙ୍କର ‘ମେକ୍ ଇନ୍ ଇଣ୍ଡିଆ’, ‘ଡିଜିଟାଲ୍ ଇଣ୍ଡିଆ’, ‘ସୁଖ ଭାରତ’, ‘ଜନଧନ ଯୋଜନା’ କେବଳ ସ୍ଳୋଗାନ ମଧ୍ୟରେ ସୀମିତ ହୋଇ ରହିଛି । ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟ ତାଙ୍କର କେବଳ କମ୍ପାନୀଙ୍କ ସ୍ଵାର୍ଥ ସାଧନ ପାଇଁ ନିୟୋଜିତ ହୋଇଛି । ତାଙ୍କ ନିର୍ବାଚନରେ ବଡ଼ ବଡ଼ କମ୍ପାନୀମାନେ ଯେଉଁ ହଜାର ହଜାର କୋଟି ଟଙ୍କା ଖର୍ଚ୍ଚ କରିଥିଲେ ତାଙ୍କୁ ପରିଶୋଧ କରିବା ପାଇଁ ସେ ବିଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ରିହାତି ଦେଇଛନ୍ତି । ତାହାର ଏକ ଢଳନ୍ତ ଉଦାହରଣ କର୍ପୋରେଟ୍ ଟିକସହ୍ରାସ । କିନ୍ତୁ ଗରିବଙ୍କ କଥା କହୁଥିବା ମୋଦି ସରକାର ସାମାଜିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବ୍ୟୟବରାଦ ଅହେତୁକ ହ୍ରାସ କରିଛନ୍ତି । ସ୍ଵାସ୍ଥ୍ୟରେ ୨୦%, ମଧ୍ୟସ୍ତ ଭୋଜନରେ ୨୯%, ଶିକ୍ଷାରେ ୧୭% ତଥା ମହିଳା ଓ ଶିଶୁକଲ୍ୟାଣରେ ୫୧% ଗତବର୍ଷ ତୁଳନାରେ ହ୍ରାସ ପାଇଛି । ଦେଶର ୬୭% ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ନିରାପତ୍ତା ଯୋଗାଇ ଦେବାପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବିତ ଖାଦ୍ୟ ନିରାପତ୍ତା ଯୋଜନାକୁ କବର ଦେଇଛନ୍ତି । ସବୁଠାରୁ ଚିନ୍ତାର ବିଷୟ ମହାତ୍ମା ଗାନ୍ଧୀ ଜାତୀୟ ଗ୍ରାମୀଣ କର୍ମସଂସ୍ଥାନ ଯୋଜନା କେବଳ ସଂକୋଚନ କରାଯାଇନି ଗତ ଦୁଇ ବର୍ଷତଳେ ଯେତିକି ଏହି ଯୋଜନାରେ ନିଯୁକ୍ତି ସୃଷ୍ଟି ହୋଇଥିଲା ତାହା ମୋଦିଙ୍କ ଶାସନ ଅମଳରେ ୪୦% ହ୍ରାସ ପାଇଛି । ଗରିବ ତଥା ଅସଙ୍ଗଠିତ ଶ୍ରମିକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଯେଉଁ କୁନ୍ ୧ରୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହେବାକୁ ଯାଉଥିବା ଅଟଳ ପେନସନ୍ ଯୋଜନା, ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଜୀବନ ଜ୍ୟୋତି ବୀମା ଯୋଜନା, ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ପୁରସ୍କା ବୀମା ଯୋଜନା ପ୍ରଚଳନ କରିଛନ୍ତି, ସେଥିରେ ପ୍ରାୟ ସରକାର କୌଣସି ସର୍ବସିଦ୍ଧି ଦେଇନାହାଁନ୍ତି । ଏହା ରାଷ୍ଟ୍ରାୟତ୍ତ ବୀମା ଶିଳ୍ପ ଉପରେ କୁପ୍ରଭାବ ପକାଇବ । ନିଜଟରେ ମୋଦି ସରକାର ଚାଷୀଙ୍କ ପାଇଁ ‘କିଶାନ ଟେଲିଭିଜନ୍ ଚାନେଲ୍’ ଉଦ୍ଘାଟନ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏହାଦ୍ଵାରା ଚାଷୀଙ୍କ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କ’ଣ ହ୍ରାସପାଇବ ? ଗତବର୍ଷ କେବଳ ୧୬୫୦୦ ଚାଷୀ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରିଛନ୍ତି । କୃଷି ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଯାହା ୨୦୧୩-୧୪ରେ ୪ ଦଶମିକ ୭% ଥିଲା ତାହା ୨୦୧୪-୧୫ରେ ୧ ଦଶମିକକୁ ହ୍ରାସ ପାଇଛି । କୃଷି ତଥା ଚାଷୀଙ୍କ ଉନ୍ନତି ପାଇଁ ପଦକ୍ଷେପ ନେବା ପରିବର୍ତ୍ତେ କୃଷକଙ୍କ ସ୍ଵାର୍ଥ ହାନି ଏବଂ କମ୍ପାନୀଙ୍କ ସ୍ଵାର୍ଥ ସାଧନ ହେଲା ଭଳି ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଆଇନରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆଣିବାକୁ ଅଧାଦେଶ ଜାରିକରିଛନ୍ତି ।

ସରକାର ଦ୍ରୁତ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଘଟିଛି ବୋଲି ବାହାବା ନେଉଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଏହା ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଆକଳନର ପଦ୍ଧତିର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଯୋଗୁଁ ହୋଇଛି । ସେହିପରି ମୁଦ୍ରାସ୍ଵୀତି ହ୍ରାସ ଘଟିଛି ବୋଲି ସରକାର ପ୍ରଚାର କରୁଛନ୍ତି । ବାସ୍ତବରେ ଏହା ବିଦେଶରେ ଅଶୋଧିତ ଟେଲିଦର ହ୍ରାସଯୋଗୁଁ ଘଟିଛି । ଯେତେବେଳେ ଟେଲିଦର ହ୍ରାସ ପାଉଥିଲା ସେତେବେଳେ ସରକାର କମାଉଛନ୍ତି ବୋଲି ବିଜେପି ନେତୃତ୍ଵ ପ୍ରଚାର କରୁଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ବର୍ତ୍ତମାନ ବୃଦ୍ଧିପାଇଲା ବେଳେ ସେମାନେ ବଢ଼ାଉଛନ୍ତି ବୋଲି କହୁନାହାଁନ୍ତି । ସବୁଠାରୁ ଏ ସରକାରଙ୍କ ବଡ଼ ବିଫଳତା ହେଉଛି ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ ସାମଗ୍ରୀର ମୂଲ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ରୋକିବାର ବିଫଳତା । ସର୍ବଶେଷ ତଥ୍ୟ ଅନୁଯାୟୀ ବିଶ୍ଵର ସର୍ବାଧିକ ଭୋକିଲା ଭାରତରେ ଅଛନ୍ତି । କଳାଧନ ଉଦ୍ଧାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ପାଣିର ଗାର ହୋଇଛି । ଅପରପକ୍ଷରେ ସଂଖ୍ୟା ଲଘୁ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଉପରେ ଆକ୍ରମଣ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଛି । ମୋଦି କେବଳ ୨/୩ ଜଣଙ୍କୁ ଧରିଏକଛତ୍ରବାଦ ଶାସନ ଚଳାଇଛନ୍ତି । ଯାହାଦି ପଦକ୍ଷେପ ନେଉଛନ୍ତି କେବଳ କମ୍ପାନୀଙ୍କ ସ୍ଵାର୍ଥ ପାଇଁ । ଆଛାଦିନ ଆନେଖିଲା କହି ମୋଦି ଯେଉଁ କ୍ଷମତାକୁ ଆସିଥିଲେ, ସେହି ଆଛାଦିନ ଆସିଛି । କିନ୍ତୁ ତାହା ଗରିବ ସାଧାରଣ ଜନତାଙ୍କ ପାଇଁ କୁହେଁ ବଡ଼ ବଡ଼ ଦେଶୀ ବିଦେଶୀକମ୍ପାନୀଙ୍କ ପାଇଁ ।

ଅଭିନନ୍ଦନ ସହ
ସତ୍ୟୋଷ କୁମାର ମହାପାତ୍ର

ନୀତି ଆୟୋଗ ଗଠନର ଅନ୍ତରାଳେ.....

ଭାରତ ଭୂଷଣ ନାୟକ, ସାଙ୍ଗଠନିକ ସମ୍ପାଦକ ,
BDLIEA , ଭୁବନେଶ୍ୱର

ନ୍ୟାସନାଲ ଇନ୍‌ଷ୍ଟିଚ୍ୟୁସନ୍ ଅଫ୍ ଗ୍ରାନ୍‌ସଫର୍ମିଙ୍ଗ ଇଣ୍ଡିଆ (ଏନ୍.ଆଇ.ଟି.ଆଇ) ବା ନୀତି ଆୟୋଗର ଗଠନ ଏଇ ନିକଟ ଅତୀତରେ ହୋଇଛି । ୧୯୫୦ ମସିହାରୁ ସ୍ଥାପିତ ଯୋଜନା ଆୟୋଗ (Planning Commission)କୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିବା ପାଇଁ ମୋଦି ସରକାର ପ୍ରଥମ ପଦକ୍ଷେପରେ ଏହାର ନାମକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରି ‘ନୀତି ଆୟୋଗ’ ବୋଲି ନାମିତ କରିଛନ୍ତି । ଡିସେମ୍ବର ମାସ ୨୦୧୪ ରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀମାନଙ୍କ ସମ୍ମିଳନୀରେ ଆଲୋଚନା କରାହେବାର ତିନି ସପ୍ତାହ ପରେ ସରକାର ଏହି ସଂସ୍ଥାର ବାସ୍ତବ ରୂପରେଖ ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ସମ୍ମିଳନୀରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ସମାଜବାଦୀ ଡାକ୍ତାରେ ଗଠିତ ଯୋଜନା କମିଶନ ସଂସ୍ଥାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ପରିସ୍ଥିତିରେ ପୁଞ୍ଜିବାଦ ଡାକ୍ତାରେ ପୁନର୍ଗଠନ ଲାଗି ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଥିଲେ, ଯାହାକୁ ବି.ଜେ.ପି. ଶାସିତ ଅଧିକାଂଶ ରାଜ୍ୟର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀମାନେ ସମର୍ଥନ କରିଥିଲେ । କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ହେଲା ଏହାଦ୍ୱାରା ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କୁ କ୍ଷମତା ବିକେନ୍ଦ୍ରୀକରଣ ହୋଇପାରିବ ଏବଂ ରାଜ୍ୟମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତମ ସମଯୋଜନା ରହିପାରିବ । ଏହାଦ୍ୱାରା ସଂଘୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଅଧିକ ମଜବୁତ କରାଯାଇ ପାରିବ ବୋଲି କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ଯୁକ୍ତି ରଖିଛନ୍ତି । ଆହୁରି ଯୁକ୍ତି କରାଯାଇଛି ଯେ, କୁଆଡ଼େ ରାଜ୍ୟ ସବୁ ଅନୁଭବ କରିଆସୁଛନ୍ତି ଯେ, ଯୋଜନା ଆୟୋଗରେ ସେମାନେ ସେମାନଙ୍କ ସ୍ୱାଧୀନ ଚିନ୍ତା ଅଭିବ୍ୟକ୍ତ ପ୍ରକାଶ କରି ପାରୁନାହାନ୍ତି । ଏହି ନୂଆ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଫଳରେ ଆନ୍ତଃରାଜ୍ୟ ବିବାଦର ସମାଧାନ ସହଜରେ ହୋଇପାରିବ ବୋଲି ସରକାର କହୁଛନ୍ତି । ସର୍ବୋପରି ମୋଦିଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ଥିଲା ଯେ, ଏହି ନୂଆ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ସଂଘୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଏବଂ ଟିଏ ଇଣ୍ଡିଆ ଦୃଢ଼ ହେବ । ପ୍ରସାବିତ ଟିଏ ଇଣ୍ଡିଆରେ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ, ସମସ୍ତ ରାଜ୍ୟର ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ, କେନ୍ଦ୍ର ଓ ରାଜ୍ୟର ମନୋନୀତ ମନ୍ତ୍ରୀ ପରିଷଦ ଏବଂ ଅମଳାତନ୍ତ୍ରମାନଙ୍କର ଏକ ସହଯୋଗ ସଂସ୍ଥା ହେବ ନୀତି ଆୟୋଗ । ନୀତି ଆୟୋଗକୁ ଯେପରି ଅଧିକ ପ୍ରଭାବଶାଳୀ ଏବଂ ପ୍ରାସଂଗିକ କରାଯାଇ ପାରିବ ସେଥିପ୍ରତି ଧ୍ୟାନ ଦେବାକୁ ମୋଦି ସରକାର ପରାମର୍ଶ ଦେଇଛନ୍ତି ।

ତେବେ ସମାଜବାଦୀ ଡାକ୍ତାରେ ଗଠିତ ହୋଇଥିବା ଯୋଜନା କମିଶନ ଉଚ୍ଛେଦ ପଛରେ ମୋଦି ସରକାର ତଥା ତାଙ୍କର ଦଳ ଭାରତୀୟ ଜନତା ପାର୍ଟିର ପ୍ରକୃତ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କ’ଣ ରହିଛି ଆଲୋଚନା ସାପେକ୍ଷ । ଆମ ଦେଶର ପ୍ରମୁଖ ସାମାଜିକ, ଆର୍ଥିକ ବିକାଶରେ ମୁଖ୍ୟ ଭୂମିକା ଗ୍ରହଣ କରୁଥିବା ତଥା ସମାଜବାଦର ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ବୋଲାଉଥିବା ଏହି ସଂସ୍ଥାର ପରିବର୍ତ୍ତନ ବା ଉଚ୍ଛେଦର ଭିତ୍ତି ରହସ୍ୟକୁ ଉନ୍ମୋଚନ କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ । ଏହି ପରିବର୍ତ୍ତନ ମୂଳରେ ଗୋଟିଏ କଥା ସ୍ପଷ୍ଟ ଯେ ଭାରତ ସମାଜବାଦ ଆଦର୍ଶରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇ ପୁଞ୍ଜିବାଦ ନୀତି ଆଡ଼କୁ ଗତି କରୁଛି । ଆମ ସମ୍ବିଧାନ ମାଧ୍ୟମରେ ଭାରତକୁ ଏକ ସମାଜବାଦୀ ରାଷ୍ଟ୍ର ବୋଲି ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି । ୧୯୫୦ ମସିହାରେ ନେହେରୁଙ୍କର ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ସମାଜବାଦୀ ଯୁକ୍ତି ଡାକ୍ତାରେ ଭାରତରେ ମିଶ୍ରିତ ଅର୍ଥନୀତି ପ୍ରୟୋଗ ହୋଇଥିଲା । ତେଣୁ ୧୯୯୨ ମସିହା ପରଠାରୁ ଦେଶରେ ନୂତନ ଆର୍ଥିକନୀତି ପ୍ରଣୟନ କରାଯାଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ମିଶ୍ରିତ ଅର୍ଥନୀତି ବ୍ୟବସ୍ଥା ବାଲୁ ରହିଛି । ଅର୍ଥାତ୍ ଉଭୟ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଶିଳ୍ପ ଓ ଘରୋଇ ଶିଳ୍ପ ଦେଶର ଅର୍ଥନୀତିକୁ ସୁଦୃଢ଼ କରିବା ପାଇଁ ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି । ସେଥିପାଇଁ ସମାଜବାଦୀ ଚିନ୍ତାଧାରାର ପରିପତ୍ତୀ ନୀତି ଗୁଡ଼ିକ ଯଥା ‘ଘରୋଇ କରଣ’,

‘ଉଦାରୀକରଣ’ ଏବଂ ‘ଜଗତୀକରଣ’କୁ ଭାରତ ସରକାର ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ରୂପେ ଆପଣେଇ ନାହାନ୍ତି । କାରଣ ଏଥିପାଇଁ ସମ୍ବିଧାନର ପରିବର୍ତ୍ତନ ଦରକାର, ଯେଉଁ ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ‘ସମାଜବାଦ’ ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ସମ୍ବିଧାନରୁ ହଟାଇ ଦେବା ପାଇଁ ଭାରତୀୟ ଜନତା ପାର୍ଟି ଚିନ୍ତା କରିଥିଲା କିନ୍ତୁ ସତସାହସ କରିପାରିନଥିଲା । କାରଣ ଯୋଜନା ହେଉଛି ସମାଜବାଦୀ ରାଷ୍ଟ୍ରର ଏକ ମୂଳ ଉପାଦାନ । ଏହାର ଉଚ୍ଛେଦ ହେଉଛି ସମ୍ବିଧାନର ବିରୋଧାଭାସ ଛଡ଼ା ଆଉ କିଛି ନୁହେଁ । ଆଜି ବିଚାର କରିବା ଦରକାର ଯେ କେବଳ ପୁଞ୍ଜିବାଦୀ ରାଷ୍ଟ୍ର ଆମେରିକାର ଏକ ଗୋଡ଼ାଣିଆ ରାଷ୍ଟ୍ରର ମାନ୍ୟତା ପାଇବା ପାଇଁ ମୋଦି ସରକାର ଭାରତବର୍ଷକୁ ସମାଜବାଦୀ ଆଦର୍ଶକୁ ଗୋଲଠା ମାରି ପୁଞ୍ଜିବାଦ ର ନିକଟତର ହେବା ପାଇଁ ଏଇ ନୀତି ଆୟୋଗର ଗଠନ କରିଛି । ଯେଉଁ ଆଶା ନେଇ ମୋଦିଙ୍କୁ ଦେଶବାସୀ କ୍ଷମତାସୀନ କରିଥିଲେ ତାହା ଧୂଳିସାତ ହୋଇଛି । ଏହି ନୀତି ଆୟୋଗର ଗଠନ କେବଳ କର୍ପୋରେଟ୍ ଜଗତକୁ ଖୁସି କରିବା ପାଇଁ । ମୋଦି ସରକାର ଯେତେବେଳେ ଅନୁଭବ କଲା ଯେ, ଯେଉଁ ବଡ଼ ବଡ଼ ସ୍କୋଗାନ୍ ଏବଂ ବାହାସ୍କୋଟ ମାରି ସେମାନେ ‘ବିକାଶ’ ନାମରେ ଶାସନ ଗାଦି ମାଡ଼ି ବସିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଲୋକଙ୍କ ବାସ୍ତବ ସମସ୍ୟା ଯଥା - କ୍ଷୁଧା, ଦାରିଦ୍ର୍ୟ, ବେକାରୀ ଏବଂ ଜିନିଷପତ୍ରର ଦର ବୃଦ୍ଧି ଇତ୍ୟାଦି ସମାଧାନ କରିବାରେ ସେମାନେ ବିଫଳ ବୋଲି ଲୋକେ ଜାଣିଲେଣି, ଲୋକଙ୍କ ନଜର ଏହି ବାସ୍ତବ ସମସ୍ୟାରୁ ହଟାଇବା ପାଇଁ ଏଇଭଳି ‘ଯୋଜନା ଆୟୋଗ’ ଜାଗାରେ ‘ନୀତି ଆୟୋଗ’ ଗଠନ କରି ଲୋକଙ୍କୁ ଭୁଆଁ ବୁଲାଇବାକୁ ଚେଷ୍ଟା କରିଛନ୍ତି । ଦେଶୀ, ବିଦେଶୀ କମ୍ପାନୀ କିପରି ଆମ ଦେଶରେ ସହଜରେ ବ୍ୟବସାୟ କରିବେ ଏବଂ ଶସ୍ତ୍ରରେ ଆମ ଜମି, ଜଙ୍ଗଲ ପ୍ରାକୃତିକ ସଂପଦ ହାସଲ କରିପାରିବେ ଏହା ହିଁ ମୋଦି ସରକାରର ପ୍ରମୁଖ ନୀତି । ଯେଉଁ ଗଣମାଧ୍ୟମର ପ୍ରଚାର ଦ୍ୱାରା ମୋଦି କ୍ଷମତାକୁ ଆସିଥିଲେ, ସେହି ପ୍ରଚାର ମାଧ୍ୟମରେ ‘ନୀତି କମିଶନ’ ଜରିଆରେ ଦେଶର ବିକାଶ ହୋଇପାରିବ ବୋଲି ସାଧାରଣ ଜନତାଙ୍କ ମନରେ ବିଶ୍ୱାସ ସୃଷ୍ଟି କରାଯିବାର ଅପଚେଷ୍ଟା ଚାଲିଛି । କିନ୍ତୁ ଏହା ବାସ୍ତବରେ ଏକ Cosmetic Change । ଭାରତୀୟ ସଂଘୀୟ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ କେନ୍ଦ୍ର - ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ ରାଜ୍ୟ - ରାଜ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ଯେଉଁ ବିଭିନ୍ନତା ରହିଛି ତାହା ସମାଜବାଦୀ ଡାକ୍ତାରେ ଦୂର କରିବା ପାଇଁ ସମ୍ବିଧାନରେ ବ୍ୟବସ୍ଥା ରହିଛି । ୨୦୧୪ ସାଧାରଣ ନିର୍ବାଚନ ସମୟରୁ ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦି କ୍ଷମତା ଦଖଲ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରତି ଆଲୋଚନା ରେ ଦେଶର ପ୍ରଥମ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ପଣ୍ଡିତ୍ ଜବାହରଲାଲ ନେହେରୁଙ୍କୁ ନ୍ୟୁନ କରିବା ପାଇଁ ଏକ ଯୋଜନାବଦ୍ଧ ଉଦ୍ୟମ ଆରମ୍ଭ କରିଛନ୍ତି । ତାହାର ଏକ ନମୁନା ହେଲା ‘ନୀତି କମିଶନ’ । ନେହେରୁଙ୍କ ଆର୍ଥିକ ଚିନ୍ତାଧାରା ନୀତି ଯୋଗୁଁ ଭାରତର ଆର୍ଥିକ ବିକାଶ ପଛେଇଲା ଏବଂ ଦେଶ ଏକ ବୃହତ୍ ଶକ୍ତିରେ ପରିଣତ ହେବା ବିଳମ୍ବିତ ହେଲା ବୋଲି ବି.ଜେ.ପି. ନେତୃତ୍ୱାଧୀନ ଗଣମାଧ୍ୟମ ଅହରହ ପ୍ରଚାର କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ସତ୍ୟ ଯେ, ନେହେରୁ ଯୋଜନାବଦ୍ଧ ଅର୍ଥନୀତିରେ ବିଶ୍ୱାସ କରୁଥିଲେ ଓ ତାହାକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଯୋଜନା କମିଶନ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିଥିଲେ । ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଉଦ୍ୟୋଗ ଓ ଲାଇସେନ୍ସ ପରମିଟ୍ ଉପରେ ପଣ୍ଡିତ ନେହେରୁଙ୍କ ସମୟରୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଥିବାରୁ ଏବେ ନୂତନ ଅର୍ଥନୀତି ପ୍ରଣୟନ ନାମରେ ଲାଇସେନ୍ସ ରାଜ୍ କରାଯାଇ ସମାଲୋଚନା କରାଯାଉଛି । ବଜାରକୁ ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ସ୍ୱାଧୀନତା ଦେବା ପାଇଁ

ରାଷ୍ଟ୍ରର ଭୂମିକାକୁ ନଗଣ୍ୟ କରାଯାଉଛି । କିନ୍ତୁ ସମାଲୋଚକମାନେ ଭୁଲି ଯାଉଛନ୍ତି ଯେ, ଶହ ଶହ ବର୍ଷର ଉପନିବେଶ ଶାସନ ପରେ ଭାରତୀୟ ଅର୍ଥନୀତିର ଅବସ୍ଥା ଯାହା ଥିଲା ଓ ଘରୋଇ ଉଦ୍ୟୋଗର ସ୍ଥିତି ଯାହା ଥିଲା ସେଥିରେ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଉଦ୍ୟୋଗ ମାଧ୍ୟମରେ ହିଁ ଦେଶର ଆର୍ଥିକ ବିକାଶ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ଚିନ୍ତା କରାଯାଇ ପାରୁ ନଥିଲା । ଏହାଛଡ଼ା ଦ୍ଵିତୀୟ ବିଶ୍ଵଯୁଦ୍ଧ ପରେ ଭାରତର ଅର୍ଥନୀତି ଭୁସ୍ତୁଡ଼ିବା ଓ ସ୍ଵାଧୀନତା ପରେ ବ୍ୟାପକ ମରୁଡ଼ି ଓ ଦୁର୍ଭିକ୍ଷ ପରିସ୍ଥିତି ଯୋଗୁଁ କଳ୍ପିତ ପଡ଼ିକାର୍ଡ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ଗରିବ ଲୋକଙ୍କୁ ସୁରକ୍ଷା ଦିଆଯାଇପାରିବ ବୋଲି ଚିନ୍ତା କରାଯାଇଥିଲା । ଏହା ମଧ୍ୟ ସ୍ଵୀକାର କରିବାକୁ ପଡ଼ିବ ଯେ, ନେହେରୁଙ୍କ ସମୟରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରାଯାଇଥିବା ପ୍ରଥମ, ଦ୍ଵିତୀୟ ଓ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିବା ତୃତୀୟ ପଂକ୍ତୀକ ଯୋଜନା କାଳରେ ହିଁ ଦେଶର କୃଷି ଓ ଶିଳ୍ପ ବିକାଶ ଭିତ୍ତିଭୂମି ସ୍ଥାପିତ ହେବା ସହ ଗ୍ରାମୀଣ ଅର୍ଥନୀତିକୁ ସଂଗଠିତ କରିବା ପାଇଁ ଉଦ୍ୟମ ଆରମ୍ଭ ହୋଇଥିଲା । ଭାକ୍ତାନଜାଲ ଓ ହୀରାକୁଦ ପରି ବଡ଼ ବଡ଼ ନଦୀବନ୍ଧ ଯୋଜନା ଏବଂ ରାଉରକେଲା, ଭିଲାଇ, ଦୁର୍ଗାପୁର ପରି ବଡ଼ ବଡ଼ ଇସ୍ଫାତ କାରଖାନା ପ୍ରତିଷ୍ଠା ତଥା ଭାରତୀୟ କୃଷି ଓ ଶିଳ୍ପ

ଅର୍ଥନୀତିର ମୂଳଦୁଆ ଯୋଜନା କମିଶନ ମାଧ୍ୟମରେ ସମ୍ଭବ ହୋଇ ପାରିଛି । ଆଜି ସରକାର ପୁଞ୍ଜିବାଦକୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହନ ଦେବା ବେଳେ ଭୁଲିଯାଉଛନ୍ତି ଯେ, ଘରୋଇ ସଂସ୍ଥାମାନେ ନିଜର ସ୍ଵାର୍ଥିକୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦେଲାବେଳେ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ସଂସ୍ଥାମାନେ ଦେଶର ବିକାଶକୁ ପ୍ରାଧାନ୍ୟ ଦିଅନ୍ତି ।

ସୁତରାଂ ‘ନୀତି ଆୟୋଗ’ ହେଉଛି ନବ୍ୟ ଉଦାରବାଦୀ ନୀତିର ଏକ ରୂପାୟନ । ଆଜି ନବ୍ୟ ଉଦାରବାଦୀ ରାଷ୍ଟ୍ର କିମ୍ବା ଆନ୍ତର୍ଜାତିକ ଆର୍ଥିକ ପୁଞ୍ଜିର ଆଧିପତ୍ୟ ଯୁଗରେ ‘ଜନପ୍ରିୟ ସାର୍ବଭୌମତ୍ଵ’ କୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଟି ଉପାୟରେ ସଂକୁଚିତ କରାଯାଉଛି । ଏହାର ମୂଳ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଗଣତନ୍ତ୍ରକୁ ସଂକୁଚିତ କରି ଏବଂ ଆବଶ୍ୟକ ପଡ଼ିଲେ ବାହାରକୁ ଆପାତତଃ ଜଣାପଡ଼ୁଥିବା ଗଣତନ୍ତ୍ରର ଏକ ଖୋଳପା ମଧ୍ୟରେ ବାଧ୍ୟ ବାଧକତା କରି କର୍ପୋରେଟ୍ ଆର୍ଥିକ ପୁଞ୍ଜି ନିରବଚ୍ଛିନ୍ନ ଆଧିପତ୍ୟ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରିବା । ଏହି ଲକ୍ଷ୍ୟ ହାସଲ ପାଇଁ ରାଷ୍ଟ୍ରର ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ଗଣତନ୍ତ୍ରକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା ପାଇଁ ଏହା ଚେଷ୍ଟା କରେ । ଏହି ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ପରିବର୍ତ୍ତନର ଝଲକ ମୋଦି ସରକାର ‘ନୀତି ଆୟୋଗ’ ମାଧ୍ୟମରେ ଦେଉଛନ୍ତି ।

ସଂଗ୍ରାମ ପଥେ ଆଗେଇ ଚାଲ

ନିରଞ୍ଜନ ନାହାକ, ସହ-ସମ୍ପାଦକ,
BDIEA, ବ୍ରହ୍ମପୁର

ଶୁଣ ଆରେ ବାଇମନ
ରାତ୍ରେ ଦିଶେ ଘରେ ଜହ୍ନ
ଘରେ ନ ରଖୁଛ ମନ
କରୁଛୁ କେତେ କୀର୍ତ୍ତନ
ଭୁଲାଇଣାଆ ବାଇମନ
ଦେଶ ହେଲାଣି ମଳିନ
ମୋ’ ଡାକ ବୃଥା ନ ଜାଣ
କେତୋଟି କଥାକୁ ଶୁଣ
ଦେଶର ଶାସନ ଜାଣ
ଲଗାଅ ମନରେ ପଣ
ପଦ୍ମ ସରକାର ଗଣ
ରାଷ୍ଟ୍ରର ନେତା କୃପଣ
ବିଦେଶ ଗଣ୍ଡରେ ମନ
ପରକୁ ଦେଲେଣି ଧନ
ଗେରୁଆ ହିନ୍ଦୁ ଯେସନ
ପଦ୍ମ ଫୁଲିଆଙ୍କ ମନ
ଦିବସେ ଦେଖନ୍ତି ସ୍ଵପ୍ନ
ବିଦେଶୀ ପ୍ରୀତିରେ ଦିନ
ମୁଁ ବଡ଼ ବଡ଼ିଆ ଜାଣ
ବ୍ରିଟେନ୍ ସୁଟ ଯେ କିଣ
୩୦ କୋଟି ଗରୀବ ଗଣ
ଓବାମା ରେ ସମର୍ପଣ
ଧମାନ୍ତରୀ ଏ କରଣ
କରୁଛନ୍ତି ନେତା ଗଣ

ହିନ୍ଦୁ ରାଷ୍ଟ୍ର ଯେ ଗଠନ
ଧର୍ମୀୟ ମାର୍ଗ ପଠନ
ଧର୍ମୀୟ ମାର୍ଗ ଗଠନ
ଧର୍ମୀୟ ମାର୍ଗ ଦର୍ଶନ
ଧର୍ମୀୟ ମନ ବଚନ
ବିଜ୍ଞାନ ଗେରୁଆ ଜ୍ଞାନ
ବୀମା ବିଲ୍ ୨୬ ଥିଲା ଶୁଣ
କରିଦେଲେ ୪୯ ଜାଣ
କୃଷକ ସମାଜ ଶୁଣ
ଜମି ଅଧ୍ୟାଦେଶ ଜାଣ
କମ୍ପାନୀଙ୍କୁ ନିମନ୍ତ୍ରଣ
କର୍ପୋରେଟ୍ ପଣ ପଣ
ସଚେତନ କର ମନ
ରହିଥିବୁ ସାବଧାନ
ଆମକୁ କରନ୍ତି ହାନ
ଭୁଲିବୁ ନାହିଁ ସୁମନ
ଖୋଳପା ପିନ୍ଧା ବାମନ
ଆମ୍ କଲା ସମାପନ
ନୀତି ବାଣୀ ଏ ଭାଷଣ
ଦୁର୍ନୀତି ବହୁତ ଗୁଣ
ମେଡ଼୍ ଜନ୍ ମୁକୋ ଜାଣ
ଲଢ଼ିବା ଚାଲଏ ପଣ
କାହା ହାତେ ଦେବେ ଜହ୍ନ
ଊଠ ସାଥୀ ବନ୍ଧୁଗଣ ।

ଦିଗହରା ବଜେଟ୍

ରାଜୀବ ଲୋଚନ ଦାଶ, ସଭାପତି, SDLIEA, ସମ୍ବଲପୁର

କୌଣସି ଦେଶର ବାର୍ଷିକ ସାଧାରଣ ବଜେଟ୍ କେବଳ ଆୟ ବ୍ୟୟର ଏକ ଦସ୍ତାବିଜ୍ ନୁହେଁ । ଦେଶରେ ପ୍ରଚଳିତ ଆର୍ଥିକ ନୀତିର ଏହା ହେଉଛି ଏକ ସମ୍ୟକ୍ ପ୍ରତିଫଳନ । ଦେଶର ଅର୍ଥନୀତି ଆଗକୁ କେଉଁ ରାସ୍ତା ଦେଇ ଗତି କରିବ ତା'ର ପୂର୍ବାଭାଷ ମିଳେ ଏହି ବଜେଟ୍ ରୁ । ଆଜ୍ଞେ ଦିନ ର ସ୍ୱପ୍ନ ଦେଖେଇ କ୍ଷମତାସାଧନ ହୋଇଥିବା ଏନ୍.ଡି.ଏ. ସରକାର କିନ୍ତୁ ସେମିତି ଏକ ବଜେଟ୍ ଉପସ୍ଥାପନ କରିବାରେ ବିଫଳ ହୋଇଛନ୍ତି । ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ଅରୁଣ ଜେଟ୍ଲି ଉପସ୍ଥାପନ କରିଥିବା ମୋଦି ସରକାରର ପ୍ରଥମ ପୂର୍ଣ୍ଣାଙ୍ଗ ବଜେଟ୍ ଅନେକଙ୍କୁ ବ୍ୟସ୍ତ ଏବଂ ବିସ୍ମିତ କରିଛି । ଆଜ୍ଞେ ଦିନ ର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ସୃଷ୍ଟି କରିଥିବା ଆଶାର ଏହା ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ବିପରୀତ । ଅର୍ଥନୈତିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧିକୁ ମାତ୍ରାଧିକାରୀ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯାଇଥିବା ବେଳେ ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଭଳି ମୌଳିକ ସାମାଜିକ କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରାଥମିକତା ତାଲିକାରୁ ବାଦ୍ ପଡ଼ିଛି । ସରକାର କର୍ପୋରେଟ୍ ମାନଙ୍କୁ ଦେଇଥିବା ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ରକ୍ଷା କରିବା ପାଇଁ ଯେତିକି ଯତ୍ନବାନ ହୋଇଛନ୍ତି ସାଧାରଣ ଜନତାର ଆଶା ଆକାଂକ୍ଷା ପୂରଣ ଦିଗରେ ସେତିକି ଉଦାସୀନତା ପୋଷଣ କରିଛନ୍ତି । କର୍ପୋରେଟ୍ ସ୍ୱାର୍ଥ ସୁରକ୍ଷାକୁ ଅଗ୍ରାଧିକାର ଦେବାର ରୁଗ୍ଣ ମାନସିକତା ପୁଣି ଥରେ ପ୍ରତିଫଳିତ ହୋଇଛି କେନ୍ଦ୍ର ବଜେଟ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ।

ମଧ୍ୟବିଂଶ ଶ୍ରେଣୀ ଯେଉଁମାନେ ଆୟକର ଦେଇଥାନ୍ତି ସେମାନଙ୍କ ପାଇଁ କୌଣସି ଖୁସିର ଖବର ନାହିଁ କାରଣ ଆୟକର ଛାଡ଼ି ସାମାଜିକ କୌଣସି ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇ ନାହିଁ । ଦରଦାନ ବୃଦ୍ଧି ଯୋଗୁଁ ମହଙ୍ଗା ଭାଁ ବୃଦ୍ଧି ଫଳରେ ବେତନ ବୃଦ୍ଧି ଘଟିଥାଏ ଯାହାଦ୍ୱାରା ଅଧିକ କର୍ମଚାରୀ ଆୟକର ପରିସର ମଧ୍ୟକୁ ଆସିଥାନ୍ତି । କିନ୍ତୁ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କ ବାସ୍ତବ ମଜୁରୀ (Real Wage)ରେ ସମାନୁପାତିକ ବୃଦ୍ଧି ହୁଏ ନାହିଁ । Real Wage ହ୍ରାସ ହେଲେ ଆୟକରର ପରିମାଣ ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ କମ୍ ହେବା କଥା । ମଧ୍ୟବିଂଶ ଶ୍ରେଣୀର ଆୟକର ହାର ଅପରିବର୍ତ୍ତିତ ଥିବାବେଳେ କର୍ପୋରେଟ୍ ଟ୍ୟାକ୍ସ କୁ ଚାରି ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ପର୍ଯ୍ୟାୟ କ୍ରମେ ୩୦ ରୁ ୨୫ ପ୍ରତିଶତ କୁ ହ୍ରାସ କରିବାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ନିହାତି ଉଭୟ ଏବଂ ଯୁକ୍ତିହୀନ । ଏହାଛଡ଼ା ସଂପତ୍ତି କର (Wealth Tax) ର ସଂପୂର୍ଣ୍ଣ ଉଚ୍ଛେଦ ମଧ୍ୟ ଧନୀକ ଶ୍ରେଣୀର ସ୍ୱାର୍ଥ ସୁରକ୍ଷା ଦିଗରେ ପ୍ରେରିତ । ଏହାଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କର ର ପରିମାଣରେ ୮୩୧୫ କୋଟି ଟଙ୍କାର ରାଜସ୍ୱ ହାନୀ ପାଇଛି ଏବଂ ଏହାକୁ ଭରଣ କରିବା ପାଇଁ ପରୋକ୍ଷ କର (Indirect Tax) ଯାହାକି ଧନୀ ଗରିବ ନିର୍ବିଶେଷରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେବାକୁ ପଡ଼େ ତାହାର ପରିମାଣ ୨୩୩୮୩ କୋଟି ଟଙ୍କା ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଛି । ଏଥିପାଇଁ ସେବାକର (Service Tax)ର ଦରକୁ ୧୨.୩୬ ପ୍ରତିଶତରୁ ୧୪ ପ୍ରତିଶତକୁ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଇଛି । ଏହା ଉପରେ ପୁଣି ସ୍ୱଳ୍ପ ଭାରତ ମିଶନ୍ ବାବଦ ଦୁଇ ପ୍ରତିଶତ ଅତିରିକ୍ତ ସେସ୍ ଲଗାଯାଇ ସୁନା ଏବଂ ହାରା ବ୍ୟବସାୟୀ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ Custom Duty ରେ ଛାଡ଼ କରାଯାଇଛି ଯାହାଫଳରେ ୭୫୫୯୨ କୋଟି ଟଙ୍କାର ରାଜସ୍ୱ ହାନୀ ଘଟିଛି । ଏହାର ଅର୍ଥ ହେଲା ଯେ

ପୁଞ୍ଜିପତି, ଶିଳ୍ପପତି ଏବଂ ଧନୀ ବ୍ୟବସାୟୀ ମାନଙ୍କୁ ମୋଟା ଅକର ଟିକସ ଛାଡ଼ କରି ସେବା ଟିକସ ଓ ସେସ୍ ସମେତ ବିଭିନ୍ନ ଖାଉଟି ସାମଗ୍ରୀ ଉପରେ ଅବକାରୀ ଶୁଳ୍କ ମାଧ୍ୟମରେ ସାଧାରଣ ଜନତା ଠାରୁ ଅଧିକ ୨୩୩୮୩ କୋଟି ଟଙ୍କାର ପରୋକ୍ଷ କର ଆଦାୟ ବଢ଼ିମାନ ସରକାରର ଶ୍ରେଣୀ ଚରିତ୍ରର ଏକ ଘୃଣ୍ୟ ନମୁନାକୁ ଇଂଗିତ କରେ ।

ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କର କୁ ହ୍ରାସ କରି ପରୋକ୍ଷ କର ରେ ବୃଦ୍ଧି ଫଳରେ ଧନୀମାନେ ଆହୁରି ଧନୀ ଏବଂ ଗରିବ ମାନେ ଆହୁରି ଗରିବ ହେବେ । ଏହାଛଡ଼ା ପରୋକ୍ଷ କର ବୃଦ୍ଧି ସବୁବେଳେ ମୂଲ୍ୟବୃଦ୍ଧିକୁ ଖୋରାକ୍ ଯୋଗାଏ । ଏଥିପାଇଁ ବଡ଼ ବଡ଼ ଦେଶରେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଟିକସ ହାର ଭାରତ ଅପେକ୍ଷା ସବୁବେଳେ ଅଧିକ ଥାଏ । ଭାରତରେ ଏହା ୩୦ ପ୍ରତିଶତ ଥିବାବେଳେ ଚୀନରେ ୩୪.୪ ପ୍ରତିଶତ, ଇଣ୍ଡୋନେସିଆ ରେ ୪୫.୮ ପ୍ରତିଶତ , ରଷିଆରେ ୫୦.୩ ପ୍ରତିଶତ, ବ୍ରାଜିଲରେ ୫୫.୩ ପ୍ରତିଶତ ଏବଂ ଦକ୍ଷିଣ ଆଫ୍ରିକାରେ ୫୯.୬ ପ୍ରତିଶତ । ଭାରତ ଭଳିଆ ଦେଶରେ ଯେଉଁଠି ୫ ପ୍ରତିଶତ ଧନୀ ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ଦେଶର ୩୮ ପ୍ରତିଶତ ସଂପତ୍ତି ରହିଛି ଏବଂ ୬୦ ପ୍ରତିଶତ ଗରୀବଙ୍କ ପାଖରେ ଦେଶର ମାତ୍ର ୧୭ ପ୍ରତିଶତ ସଂପତ୍ତି ରହିଛି ସେଠି ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ କର ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଆହୁରି ପ୍ରଗତିଶୀଳ କରି ଧନୀ ଓ ଦରିଦ୍ର ମଧ୍ୟରେ ତାରତମ୍ୟକୁ ହ୍ରାସ କରିବା ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରାଥମିକତା ହେବା କଥା । କିନ୍ତୁ ନବ୍ୟ ଉଦାରବାଦୀ ଅର୍ଥନୀତିର ଅନ୍ଧ ଅନୁଗାମୀ ଏନ୍.ଡି.ଏ. ସରକାର କର୍ପୋରେଟ୍ ମାନଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥକୁ ଅଣଦେଖା କରି ପ୍ରଗତିଶୀଳ ଟିକସ ବ୍ୟବସ୍ଥା ପ୍ରଚଳନ ସପକ୍ଷରେ ନୀତି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବେ ବୋଲି ଆଶା କରିବା ଏକ ଦିବା ସ୍ୱପ୍ନ ହେବ । ଏପରି ଏକ ଭୁଲ୍ ଟିକସ ନୀତି ଫଳରେ ଭାରତର ସକଳ ଘରୋଇ ଉତ୍ପାଦନ (GDP) ଏବଂ ଟିକସର ଅନୁପାତ (Tax to GDP Ratio) ତୁଳନାତ୍ମକ ଭାବେ ସର୍ବନିମ୍ନ ସ୍ତର (୧୭.୭) ରେ ଅଛି । ଚୀନରେ ଏହା ୨୪.୪, ରଷିଆରେ ୪୦.୬, ବ୍ରାଜିଲରେ ୩୩.୭, ଦକ୍ଷିଣ ଆମେରିକା ୨୮.୨, ଆମେରିକା ୨୬.୯ ଏବଂ ଇଂଲଣ୍ଡ ୩୯.୦୦ । ଏପରିକି G-20 ଏବଂ BRICS ଦେଶ ମାନଙ୍କ ତୁଳନାରେ ମଧ୍ୟ ଏହା କମ୍ ଅଟେ । ଆମ ଦେଶର ଏହି ଅନୁପାତକୁ କେବଳ ଯଦି ଏକ ପ୍ରତିଶତ ବୃଦ୍ଧି କରାଯାଏ ତା'ହେଲେ ଭାରତବର୍ଷର ଆୟ ୯.୮୭ ଲକ୍ଷ କୋଟି ଟଙ୍କା ବୃଦ୍ଧି ପାଆନ୍ତା । କର୍ପୋରେଟ୍ ମାନଙ୍କର ଆୟ ଯେତିକି ମାତ୍ରାରେ ବୃଦ୍ଧି ହେଉଛି, GDPର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ତା'ଠାରୁ ବହୁତ କମ୍ । ତେଣୁ ଏହା କୁହାଯାଇପାରେ ଯେ GDP ବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କର ଅବଦାନ ଉତ୍ସାହଜନକ ନୁହେଁ । ସେଥିପାଇଁ ସେମାନେ ଆହୁରି ଅଧିକ ହାରରେ ଆୟକର ଦେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି ।

କେନ୍ଦ୍ର ବଜେଟ୍ ଅନ୍ୟ ଏକ ମାରାତ୍ମକ ଦିଗ ହେଉଛି ରାଷ୍ଟ୍ରାୟତ୍ତ ଉଦ୍ୟୋଗ ମାନଙ୍କରୁ ପୁଞ୍ଜି ପ୍ରତ୍ୟାହାର ନିଷ୍ପତ୍ତି । ନିଅଁଆ ବଜେଟ୍ ର ଭରଣା ପାଇଁ ରାଷ୍ଟ୍ରାୟତ୍ତ ଉଦ୍ୟୋଗ ମାନଙ୍କ ଠାରୁ ପୁଞ୍ଜି ପ୍ରତ୍ୟାହାର (Disinvestment)

ସଂଗ୍ରାମର ଅନ୍ତ ନାହିଁ

ଅମୀନୁଲ୍ଲା ଖାନ, ସଭାପତି, AIIEA

କର୍ପୋରେଟ୍ ଜଗତ ଆଜି ଦେଶର ନୀତି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାରେ ହର୍ତ୍ତା କର୍ତ୍ତା ସାଜିଛନ୍ତି - ସଂସଦରେ ବାମା ଆଇନ (ସଂଶୋଧନ) ୨୦୧୫ ଗୃହୀତ ହେବା ଏହାକୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ପ୍ରମାଣିତ କରୁଛି । ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ସଂଚୟ ଓ ଜାତୀୟ ଅର୍ଥନୀତି ସହିତ ଅଜ୍ଞାତ ଭାବରେ ଜଡ଼ିତ ଏହି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଷୟ ଉପରେ ଉଭୟ ବିଜେପି ଓ କଂଗ୍ରେସ ଯେ ଗୋଟିଏ ନାଉର ମଞ୍ଜି ଏକଥା ପୁନଃପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଛି । ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥାରେ ଏତାଦୃଶ କର୍ପୋରେଟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ, ଭବିଷ୍ୟତ ନୀତି ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାରେ ରାଷ୍ଟ୍ର ଓ ଜନସମ୍ବଦାୟ କ୍ଷମତାକୁ ସଂଗ୍ରାମ ଭାବରେ କ୍ଷତି ପହଞ୍ଚାଇଥାଏ । ଗଣତନ୍ତ୍ର ଓ ସାଧାରଣତନ୍ତ୍ର ପ୍ରତି ବିପଦର ଘଣ୍ଟ ବଜାଇବାକୁ ଆରମ୍ଭ କରିଥିବା କର୍ପୋରେଟ ଶାସନ ପ୍ରତି ଆଖି ବୁଜିଦେବା ଶ୍ରମିକ ଶ୍ରେଣୀ ପକ୍ଷରେ ଆତ୍ମଘାତି ହେବ ।

ସଂଖ୍ୟାଧିକ ଭାରତୀୟ, ବାମା ଶିଳ୍ପରେ ବିଦେଶୀ ପୁଞ୍ଜି ନିବେଶ ବୃଦ୍ଧି ପ୍ରସ୍ତାବକୁ ବିରୋଧ କରିଆସିଛନ୍ତି । ଆଭ୍ୟନ୍ତରୀଣ ସମ୍ବଳ ସଂଗ୍ରହ ଓ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ପ୍ରକ୍ରିୟା ବିଦେଶୀ ପୁଞ୍ଜିର କବଳିତ ହେବା କେବଳ ଯେ ଜାତୀୟ ଅର୍ଥନୀତିକୁ ପ୍ରଭାବିତ କରିବ ତାହା ନୁହେଁ, ଉପରକୁ ଏହା ବାମା ରାଶିର ନିରାପତ୍ତା ଓ ସୁରକ୍ଷା ପ୍ରତି ବିପଦ ସୃଷ୍ଟି କରିବ । ସମସ୍ତ ପ୍ରକାରର ସଂସଦୀୟ ଓ ଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ବିଧି ବ୍ୟବସ୍ଥାକୁ ଏଡ଼ାଇ ଦେଇ ଓ ବିରୋଧକୁ ପଦାଘାତ କରି, ସରକାର ଏହି ଆଇନ ପ୍ରବର୍ତ୍ତନ କରିଛନ୍ତି । ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥ ବଦଳରେ ପୁଞ୍ଜିପତିଙ୍କ ସ୍ୱାର୍ଥ ରକ୍ଷା ପାଇଁ ସରକାର ଆକ୍ଷେପ ପଡ଼ିଲେ । ଘରୋଇ ବାମା କମ୍ପାନୀ ସମୂହ ସେମାନଙ୍କର ଅଂଶଧନକୁ ୫୧ ପ୍ରତିଶତକୁ ହ୍ରାସ କରି ତ୍ୱରିତ ଲାଭ କରିବେ । କେବଳ ପ୍ରଥମ ପାଞ୍ଚଟି ଘରୋଇ ବାମା କମ୍ପାନୀ ସେମାନଙ୍କ ଅତିରିକ୍ତ ଅଂଶଧନ ବିକ୍ରୀ ମାଧ୍ୟମରେ କୋଡ଼ିଏ ହଜାର କୋଟି ଟଙ୍କା ଲାଭ କରିବା ଆକଳନ କରାଯାଉଥିବା ବେଳେ, ସମଗ୍ର ଘରୋଇ ବାମା କ୍ଷେତ୍ରର ସୁନିଶ୍ଚିତ ଲାଭ ପଚାଶ ହଜାର କୋଟି ଟଙ୍କା ହେବ । ନିଜର ଅଧିକ ଓ ନିୟନ୍ତ୍ରଣରେ ଥିବା ଗଣମାଧ୍ୟମର ଅପବ୍ୟବହାର କରି ବିଜେପିକୁ ନିର୍ବାଚନ ବୈତରଣୀ ପାର କରାଇବା ଓ ମୋଦି ମାନିଆ ତିଆରି କରିବାରେ ଯେଉଁ କର୍ପୋରେଟ ଜଗତ ଟଙ୍କାର ନଦୀ ବୁହାଇଥିଲେ, ଯେକୌଣସି ପ୍ରକାରେ ବିଲକୁ ସଂସଦରେ ପାରିତ କରାଇ ସେହି ପୁଞ୍ଜିପତିମାନଙ୍କୁ ସୁଧମୂଳ ଫେରାଇବା ପାଇଁ ମୋଦି ସରକାର ଅହେତୁକ ଆଗ୍ରହ ଦେଖାଇଛନ୍ତି ।

ସଂସଦରେ ସରକାରଙ୍କ ବିବୃତି ଥିଲା ନିତାନ୍ତ ଅମୂଳକ । ଆମର ପ୍ରଚାର ଓ ସଂଗ୍ରାମ ମାଧ୍ୟମରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ଅନେକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ପ୍ରଶ୍ନ ସବୁର ସଠିକ ଉତ୍ତର ପ୍ରଦାନରେ ସରକାର ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଛନ୍ତି । ଆଲୋଚନାକ୍ରମରେ ପାରମ୍ପରିକ ବାଦାନ୍ତବାଦ ଥିବା ସ୍ପଷ୍ଟ ଦେଖାଦେଲା ଯାହା ଗଣତନ୍ତ୍ର ପାଇଁ ଆଦୌ ଶୁଭଙ୍କର ନୁହେଁ । କର୍ପୋରେଟ ଜଗତର ପ୍ରତିନିଧିତ୍ୱ କରୁଥିବା ଅଥବା ବ୍ୟବସାୟିକ ସ୍ୱାର୍ଥକୁ ଆଇନ ପାରିତ ହେବା ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଚାର କରାଯାଉଛି ଯେ ବାସ୍ତବରେ ଏସବୁ ଦେଶର ସାଧାରଣ ଜନତାଙ୍କ ଅଶେଷ କଲ୍ୟାଣ ସାଧନ କରିବ ।

ଆମ ଦେଶର ଜୀବନ ବାମା କ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ରସାର ହାର ବିଶ୍ୱର ବିକାଶୋନ୍ମୁଖୀ ଦେଶଠାରୁ ଅଧିକ ବୋଲି ବିଲକୁ ପରିଚାଳିତ କରୁଥିବା ଅର୍ଥ ରାଷ୍ଟ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ସ୍ୱୀକାର କରିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଲେ ମଧ୍ୟ, ସାଧାରଣ ବାମା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା ନିରୁତ୍ସାହଜନକ ବୋଲି କହିବାକୁ ପଛାଇନଥିଲେ ।

ଅର୍ଥନୈତିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି, ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ବଳକା ଆୟ ଓ ସ୍ଥାବର ସମ୍ପତ୍ତି ଉପରେ ସାଧାରଣ ବାମାର ପ୍ରଗତି ଯେ ନିର୍ଭରଶୀଳ, ଏହି ବାସ୍ତବତା ବିଷୟରେ ସେ ଅଜ୍ଞ ଅଥବା ଜାଣିଶୁଣି ଏପରି ମତବ୍ୟ ଦେଇଥିଲେ । ଶ୍ରୀ ଜୟନ୍ତ ସିହ୍ନା, ନିଜର ସ୍ମରଣ ଶକ୍ତିକୁ ଟିକେ ଚିପୁଡ଼ିଲେ ଜାଣିପାରିବେ ଯେ, ଏକ ସମୟରେ, ବେଶ୍ କିଛି ବର୍ଷ ଧରି, ସାଧାରଣ ବାମାର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହାର ଦେଶର ଅର୍ଥନୀତିର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ହାରର ୨.୫ ଗୁଣ ଥିଲା । ସଦ୍ୟ ସମାପ୍ତ ଆର୍ଥିକ ବର୍ଷରେ ସାଧାରଣ ବାମା ଶିଳ୍ପ ୧୨.୧% ହାରରେ ବଢ଼ିଥିବା ବେଳେ, ଅର୍ଥନୀତି କ୍ଷେତ୍ରରେ ଏହା ୫%କୁ ମଧ୍ୟ ଛୁଇଁ ପାରି ନ ଥିଲା । ଉଲ୍ଲେଖଯୋଗ୍ୟ ଯେ, ଆଲୋଚ୍ୟ ସମୟରେ ଶିଳ୍ପ ଓ ସେବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ହିଁ ହାର ଯଥାକ୍ରମେ ୦.୩୫ ଓ ୬.୮ ଶତକଡ଼ା ଥିଲା ।

ଆମେରିକାରେ ମୁଣ୍ଡ ପିଛା ବାମା ଖର୍ଚ୍ଚ ୨୪,୦୦୦ ଟଙ୍କା ଥିବା ବେଳେ ଆମ ଦେଶରେ ତାହା ମାତ୍ର ୩,୬୦୦ ଟଙ୍କା ଥିବାର ଅଦଭୁତ ଯୁକ୍ତି ମାଧ୍ୟମରେ ଟ୍ରେଜରୀ ବେଞ୍ଚର ସଭ୍ୟମାନେ ନିଜର ବିଜ୍ଞତା ଦର୍ଶାଇଲେ ! କିନ୍ତୁ, ଚଣ୍ଡିଗଡ଼ରେ ୪୯୬୮, ଦିଲ୍ଲୀରେ ୩୨୨୮, ଗୁଜରାଟରେ ୧୭୪, ଉତ୍ତରପ୍ରଦେଶରେ ୨୨୧- ଦେଶ ଭିତରେ ମୁଣ୍ଡ ପିଛା ବାମା ବାବଦକୁ ଖର୍ଚ୍ଚର ଏହି ବିରାଟ ବ୍ୟବଧାନ ଦର୍ଶାଇବାକୁ ସେମାନେ ପାଶୋରି ଗଲେ କିପରି ? ଅସଙ୍କୁଳିତ ପ୍ରଗତି ଓ ଅର୍ଥନୈତିକ ବୈଷମ୍ୟ ବ୍ୟତୀତ, ଏହା କ'ଣ ସଂଖ୍ୟାଧିକ ଜନତାଙ୍କ ଅତୀତ ଦୟନୀୟ ଜୀବନ ଶୈଳୀକୁ ସୁତାର ନାହିଁ କି ? ଗୁଜରାଟୀୟ ଡାଂଡାର ପ୍ରଗତି ସପକ୍ଷରେ ତିଲ୍ଲୀର କରୁଥିବା ତଥାକଥିତ ବୁଦ୍ଧିଜୀବି ମହଲ ଜାଣିବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଉପରୋକ୍ତ ମାନଦଣ୍ଡରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ରାଜ୍ୟ ତେଜ ପଛରେ ଅଛି । ଆୟର ଅନୁପାତକୁ ବିଚାର ନେଲେ ଜୀବନ ବାମା ଓ ସାଧାରଣ ବାମାର ପ୍ରସାରରେ, ଆମ ଦେଶ ସମଗ୍ର ବିଶ୍ୱରେ ଯଥାକ୍ରମେ ପ୍ରଥମ ଓ ତୃତୀୟ ସ୍ଥାନ ହାସଲ କରିଛି ବୋଲି ବିଶ୍ୱ ଅର୍ଥନୈତିକ ମଞ୍ଚ ତାହାର ବାର୍ଷିକ ରିପୋର୍ଟରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଛି । ତେଣୁ ଉଲ୍ଲିଖିତ ସମସ୍ତ ମାନଦଣ୍ଡରେ, ସରକାରଙ୍କ ସମସ୍ତ ଯୁକ୍ତି ନିରର୍ଥକ ପ୍ରମାଣିତ ହେଉଛି ।

ଭାରତ ପରି ଏକ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଲାଭଦାୟକ ବଜାରରେ, ନିବେଶର ଏକାଂଶ ନିଜ ନିଜର ବିଦେଶୀ ସହଯୋଗୀମାନଙ୍କୁ ବିକ୍ରୀ ମାଧ୍ୟମରେ ପ୍ରଚୁର ଲାଭ କରିବାର ଆଶା ରଖୁଛନ୍ତି ଆମ ଦେଶର କର୍ପୋରେଟ୍ ଜଗତ । କେବଳ ସେଥିପାଇଁ ତ ମୋଦି ସରକାର ବିଦେଶୀ ପୁଞ୍ଜି ନିବେଶର ଲକ୍ଷଣ ରେଖାକୁ ପାର କରିଛନ୍ତି ।

ସାଧାରଣ ବାମା ଅନ୍ତର୍ଗତ ଚାରୋଟି ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟତ କମ୍ପାନୀ ଓ ଜିଆଇସିର ଘରୋଇକରଣ କିପରି ସହଜର ହୋଇପାରିବ, ସରକାର ତାର ସୁବନ୍ଦୋବସ୍ତ କରିଛନ୍ତି । ସର୍ବସାଧାରଣଙ୍କ ସମ୍ପତ୍ତିର ଘରୋଇକରଣର ଏକମାତ୍ର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଘରୋଇ ପୁଞ୍ଜିକୁ ଯଥେଷ୍ଟ ଲାଭ ପହଞ୍ଚାଇବା । ସାମାଜିକ ଦାୟବନ୍ଧତାକୁ ସୁଚାରୁରୂପେ ସମ୍ପାଦନ କରିବା ବ୍ୟତୀତ, କ୍ରମାଗତ ଭାବରେ ଶତପ୍ରତିଶତରୁ ଅଧିକ ଲାଭାଂଶ ପ୍ରଦାନ କରିଚାଲିଥିବା ସର୍ବୋଚ୍ଚ ଲାଭଦାୟକ ସଂସ୍ଥାଗୁଡ଼ିକୁ ଘରୋଇକରଣ କରି, ଦେଶର ଧନୀକ ଗୋଷ୍ଠୀଙ୍କ ପ୍ରତି ସରକାର ଅତ୍ୟଧିକ ଦରଦ ଦେଖାଇଛନ୍ତି ।

ସଂସଦରେ ସଂଖ୍ୟାଗରିଷ୍ଠତା କ୍ଷଣିକ ପାଇଁ ସରକାରଙ୍କୁ ଜିତାଇଦେଇପାରେ, କିନ୍ତୁ ରାଜରାସ୍ତାରେ ଆମର ସଂଗ୍ରାମର ବିଜୟକୁ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ମୋଦି ଓ ତାଙ୍କ ପିଠି ଆପୁତାଉଥିବା କର୍ପୋରେଟ ଜଗତ ଭୁଲିଯିବା ମୂର୍ଖାମୀ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ନୁହେଁ । ଦେଶର ନାଗରିକଙ୍କ ଆମର ସଂଗ୍ରାମକୁ ବିପୁଳ ସମର୍ଥନ ସରକାରଙ୍କୁ ବାଧ୍ୟ କରିଛି, LIC କୁ ଏକ ଅନନ୍ୟ ଅନୁଷ୍ଠାନ ରୂପେ ସ୍ୱୀକାର କରିବା ପାଇଁ । ପ୍ରଥମରୁ ବିଲକୁ ବିରୋଧ କରିଆସିଥିବା ବାମଶକ୍ତି ଓ ଅନ୍ୟ କେତେକ ଦଳ ସ୍ୱାଭାବିକ ଭାବରେ LIC ଓ GIC ସପକ୍ଷରେ ସ୍ୱରଭେଦୀୟତା କରୁଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ସରକାରଙ୍କୁ ସମର୍ଥନ ଦେଇଆସିଥିବା ପ୍ରବକ୍ତାମାନେ ମଧ୍ୟ ମାନିବାକୁ ବାଧ୍ୟ ହେଉଛନ୍ତି ଯେ, ଦାବୀ ସମାଧାନ ଓ ପଲିସିଧାରୀଙ୍କୁ ସେବା ପ୍ରଦାନ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅଦ୍ୱିତୀୟ ପ୍ରମାଣିତ ହୋଇଥିବା LIC ହିଁ ଭାରତୀୟ ଅର୍ଥନୀତିର ଜୀବନ ରେଖା ଅଟେ ।

କେବଳ ମାତ୍ର ଜନତାଙ୍କ ସମର୍ଥନରେ FDIକୁ ୧୦ ବର୍ଷ ଓ ଘରୋଇକରଣକୁ ୨୦ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରୋକି ଦେଇପାରିଲୁ । ଏହାଠାରୁ ଆମର ବଡ଼ ବିଜୟ ଆଉ କ'ଣ ହୋଇପାରେ ? ଏହି ବିରାଟ ସଫଳତା ହିଁ ଭବିଷ୍ୟତର ସଂଗ୍ରାମରେ ଆମର ଉତ୍ସାହ ପ୍ରଦାନ କରିବ । ତେଣୁ ବିଲ ଆଇନରେ ପରିଣତ ହେବା ଆମର ସଂଗ୍ରାମର ଅନ୍ତଃ ଘଟାଇଛି ବୋଲି ମନେକରିବା ଆତ୍ମହତୀ ହେବା ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କିଛି ହେବ ନାହିଁ । ଅଧିକକୁ

ଆମେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଆହୁରି ନିକଟବର୍ତ୍ତୀ ହେବା ପ୍ରୟାସରେ, ଆମର ପ୍ରିୟ ଅନୁଷ୍ଠାନର ସୁରକ୍ଷା ଓ ରାଷ୍ଟ୍ରାୟତ୍ତ କ୍ଷେତ୍ରର ପ୍ରଗତି ପାଇଁ ଲଢ଼େଇକୁ ତୀବ୍ର କରିବା ବ୍ୟତିରକେ ଅନ୍ୟ ପଛା ନାହିଁ । ଚାରୋଟି ସାଧାରଣ ବାମା କର୍ମୀମାନଙ୍କ ଏକୀକରଣ ପାଇଁ ଆମର ସଂଗ୍ରାମର ପୁନର୍ବିନ୍ୟାସ ଆବଶ୍ୟକ । ପାଣ୍ଡିର ସୁରକ୍ଷା ଓ ରାଷ୍ଟ୍ରର ପ୍ରଗତି ପଥରେ ଯେ କେତେ ଭୟାବହ ତାହା ଜନସାଧାରଣଙ୍କୁ ସଚେତନ କରାଇବା ସହିତ, ରାଷ୍ଟ୍ରାୟତ୍ତ LIC ଓ GICକୁ ନିଃସର୍ତ୍ତ ସମର୍ଥନ ପ୍ରଦାନ ପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ ନିବେଦନ କରାଯିବ ।

ବାମା କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଆହୁତ ୯ ମାର୍ଚ୍ଚର ଦେଶବ୍ୟାପୀ ଦିନିକିଆ ଧର୍ମଘଟ ସେମାନଙ୍କର ଅଜ୍ଞାନତାକୁ ପ୍ରମାଣିତ କରୁଛି । ବାମା ଆଇନ (ସଂଶୋଧନ) ବିଲ୍ ୨୦୧୫ ପାରିତ ହେବା ଦ୍ୱାରା ପୁରୋଗାମୀ ସଂସ୍କାରରେ ସଫଳ ହେବା ମୋଦି ସରକାରଙ୍କ ପାଇଁ ଦିବାସ୍ୱପ୍ନ ସଦୃଶ । ନବ୍ୟ-ଉଦାରବାଦୀ ନୀତିର ଧାରା ହୋଇଥିବା କର୍ମଚାରୀ ବିରୋଧୀ ଓ ରାଷ୍ଟ୍ର ବିରୋଧୀ ମନୋଭାବର ଉଚିତ୍ ଜବାବ ଦିଆଯିବ । ଏଥିଲାଗି ବାମା କର୍ମଚାରୀମାନେ ସଂକଳ୍ପବଦ୍ଧ । ଅର୍ଥନୈତିକ ଓ ରାଜନୈତିକ ସାର୍ବଭୌମତ୍ୱକୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ରଖିବା ପାଇଁ, ଦେଶବ୍ୟାପୀ ଶ୍ରମିକ ଶ୍ରେଣୀଙ୍କ ସଂଗ୍ରାମ ଯଜ୍ଞରେ ନବ୍ୟଉଦାରବାଦୀ ନୀତିର ପୂର୍ଣ୍ଣାହୁତି ହେବ ଏଥିରେ ତିଳେ ମାତ୍ର ସନ୍ଦେହ ନାହିଁ ।

ଦିଗ୍‌ହରା ବଜେଟ୍‌ର ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ :

ଏବଂ ସିଧାସଳଖ ବିକ୍ରି (Strategic Sale) ମାଧ୍ୟମରେ ସରକାର ୬୯୫୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଛନ୍ତି । ଦେଶର ଭିକ୍ରିକାଶ କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅତୁଳନୀୟ ଅବଦାନ ଥିବା ରାଷ୍ଟ୍ରାୟତ୍ତ ସଂସ୍ଥା ମାନଙ୍କ ଉପରେ ଏପରି ଆକ୍ରମଣ ଦେଶର ଅର୍ଥନୈତିକ ସାର୍ବଭୌମତ୍ୱ ପ୍ରତି ବିପଦ ସୃଷ୍ଟି କରିବା ସହିତ ଦେଶର ଅର୍ଥନୀତିକୁ କର୍ପୋରେଟ୍ ମାନଙ୍କ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କୁ ଠେଲି ଦେବ । ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ବଜେଟ୍ ଅଭିଭାଷଣରେ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଛନ୍ତି ଯେ କର୍ମଚାରୀ ଭବିଷ୍ୟନ୍ତ ପାଣ୍ଡି (EPF)ରେ ଦାବି ନ ହୋଇ ରହିଥିବା ୬୦୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କାକୁ ବରିଷ୍ଠ ନାଗରିକ କଲ୍ୟାଣ ପାଣ୍ଡିକୁ ସ୍ଥାନାନ୍ତରିତ କରାଯିବ । କର୍ମଚାରୀ ଏବଂ ଜମାକାରୀ ମାନଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଗଢ଼ିତ ରାଶି ଉପରେ ସରକାରଙ୍କ ଏହି ଅଘୋଷିତ ହକ୍ ଆସିଲା କେଉଁଠୁ? ବରିଷ୍ଠ ନାଗରିକ ମାନଙ୍କର କଲ୍ୟାଣ ରାଷ୍ଟ୍ରର କିଏ ଏବଂ ସରକାର ନିଜେ ଏଥିପାଇଁ ପାଣ୍ଡି ଯୋଗାଡ଼ କରିବା ଉଚିତ୍ ।

ସାମାଜିକ କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରତି ଅବହେଳା ମଧ୍ୟ ଏହି ବଜେଟ୍‌ରେ ସ୍ପଷ୍ଟ ପରିଲକ୍ଷିତ । ଶିକ୍ଷା, ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ, କୃଷି , ପାନୀୟ ଜଳ ଆଦି ସାମାଜିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମୋଟ ୪,୫୫,୦୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କାର ବ୍ୟୟ ବରାଦର ପ୍ରସ୍ତାବ ବିଗତ ବଜେଟ୍ ତୁଳନାରେ ୧,୧୦,୦୦୦ କୋଟି ଟଙ୍କା କମ୍ ଅଟେ । ଦେଶର ଜନ ସଂଖ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ଏବଂ ମୁଦ୍ରାକ୍ଷିତୀ ବୃଦ୍ଧି ପରିପ୍ରେକ୍ଷାରେ ସାମାଜିକ କ୍ଷେତ୍ରରେ ବ୍ୟୟ ବରାଦ ବଢ଼ିବା ପରିବର୍ତ୍ତେ ହ୍ରାସ କରିବାର ନିଷ୍ପତ୍ତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁର୍ଭାଗ୍ୟପୂର୍ଣ୍ଣ ଏବଂ ନିନ୍ଦନୀୟ । ଜନସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଏବଂ ପରିବାର କଲ୍ୟାଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ମଧ୍ୟ ବିଗତ ବର୍ଷ ତୁଳନାରେ ପ୍ରାୟ ୮ ହଜାର କୋଟି ଟଙ୍କାର କମ୍ ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଛି । ଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ବ୍ୟୟ ବରାଦ ବିଗତ ବର୍ଷ ୮୨,୨୦୦ କୋଟି ଥିବା ବେଳେ ଚଳିତ ବର୍ଷ ତାହା ୭୦,୫୦୫ କୋଟି ଟଙ୍କାକୁ ହ୍ରାସ କରାଯାଇଛି । ସର୍ବଶିକ୍ଷା ଅଭିଯାନ, ମଧ୍ୟାହ୍ନ ଭୋଜନ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ଆଦି କ୍ଷେତ୍ରରେ

ମଧ୍ୟ ବ୍ୟୟ ସଂକୋଚନର ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଖିବାକୁ ମିଳେ । ଅନୁସୂଚିତ ଜାତି ଓ ଜନଜାତିର ସାମାଜିକ ଓ ଅର୍ଥନୈତିକ ଉତ୍ଥାନ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ବ୍ୟୟ ଅଟକଳରେ ମଧ୍ୟ କାର୍ତ୍ତି କରାଯାଇଛି । ମନରେଗା ବାବଦକୁ ଯଦିଓ ସରକାର ଅନୁଦାନରେ ସାମାନ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି କରିଛନ୍ତି ତଥାପି ଏହି ଯୋଜନାର ଆବଶ୍ୟକତା ଏବଂ ମୁଦ୍ରାକ୍ଷିତୀ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ନୁହେଁ । ସାମାଜିକ ନିରାପଣ ପାଇଁ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ଜନ୍ ବାମା ଯୋଜନା ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି । ଏହାର ଦାୟିତ୍ୱ ଚିରାଚରିତ ଭାବେ ରାଷ୍ଟ୍ରାୟତ୍ତ ବାମା କଂପାନିମାନଙ୍କ ଉପରେ ନ୍ୟସ୍ତ । ୧୨ ଟଙ୍କା ବଦଳରେ ଦୁର୍ଗଣା ବାମା ଏବଂ ୩୩୩ ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟରେ ଜୀବନ ବାମାର ସୁଧିଧା ବାବଦକୁ ସରକାର କେତେ ବ୍ୟୟ ବହନ କରିବେ ତାହା ଏ ଯାଏଁ ତୃତୀୟ ହୋଇନାହିଁ । ତେଣୁ ବ୍ୟୟାଧୀନ ପାଇଁ ସାମାଜିକ ସୁରକ୍ଷା କେବଳ ଘୋଷଣାରେ ସୀମିତ ଅଛି ।

ଟିକସ ବ୍ୟବସ୍ଥା ହେଉ କି ସାମାଜିକ କଲ୍ୟାଣ କଥା ହେଉ, ଏ ବର୍ଷର ବଜେଟ୍ ଏକ ଦିଗ୍‌ହରା ବଜେଟ୍ ଭଳି ପ୍ରତୀତମାନ ହୁଏ । ବିକ୍ରିୟ ନିଅଁ ହ୍ରାସ ଏବଂ ଅର୍ଥନୈତିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧିକୁ ଦୂରାନ୍ୱିତ କରିବାର ବ୍ୟଗ୍ରତା ଭିତରେ ସାମାଜିକ କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରତି ଉପେକ୍ଷା ପୋଷଣ କରିବା ଆଦୌ ଶୁଭଙ୍କର ନୁହେଁ । ସାମାଜିକ କ୍ଷେତ୍ର ପ୍ରତି ଅବହେଳା ଦୀର୍ଘ ମିଆଦି ସୂତ୍ରରେ ଦେଶ ପାଇଁ ମହଙ୍ଗା ପଡ଼ିବ । ଅର୍ଥନୈତିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ପାଇଁ ସଡ଼କ, ବନ୍ଦର, ବୁଲେଟ୍, ଟ୍ରେନ୍, ପ୍ଲାର୍ଟ୍ ସିଟି ଆଦି ଭିକ୍ରିକାଶ ଯେତିକି ଜରୁରୀ, ମାନବ ସମ୍ବଳର ବିକାଶ ପାଇଁ ଶିକ୍ଷା ଓ ସ୍ୱାସ୍ଥ୍ୟ ଭଳି ଭିକ୍ରିକାଶ ଉନ୍ନତି ମଧ୍ୟ ସେତିକି ଜରୁରୀ । ଉନ୍ନତ ମାନବ ମାନବ ସମ୍ବଳ ବିନା ଭାରତର ଅର୍ଥନୈତିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧିର ଧାରାକୁ ନିରନ୍ତର ଅପ୍ୟାହତ ରଖିବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରାଥମିକତା ତାଲିକାରେ ଅର୍ଥନୈତିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ସହିତ ସମାନ୍ୱୟାତ୍ମକ ଭାବେ ସାମାଜିକ କ୍ଷେତ୍ର ମଧ୍ୟ ଗୁରୁତ୍ୱର ଅପେକ୍ଷା ରଖେ । ଆଶା , ଏ ଦିଗରେ ସରକାରଙ୍କ ଚୈତନ୍ୟ ଉଦୟ ହେବ ।

ବୀମା ବିଲ୍ - ୨୦୧୫ ଅର୍ଥନୀତି ପାଇଁ ‘ସ୍ନୋ ପଇଜନ୍’

ସାଥୀ ମାନବଜନ ବିଶି
ଯୁଗ୍ମ ସମ୍ପାଦକ, ଏସ୍.ଡି.ଏଲ୍.ଆଇ.ଇ.ଏ.

ସଂସଦରେ ବୀମା ବିଲ୍ ୨୦୧୫ ଗୃହୀତ ହୋଇଯାଇଛି । ବୀମା କ୍ଷେତ୍ରରେ ସଂସ୍କାର ମୂଳକ ପଦକ୍ଷେପ ସ୍ୱରୂପ ଦେଶର ଅର୍ଥନୀତି ଏବଂ ବୀମାଧାରୀଙ୍କୁ ସୁଫଳ ପ୍ରଦାନ କରିବା ବୋଲି ସରକାର ଏବଂ ଦେଶୀ ବିଦେଶୀ ଘରୋଇ ପୁଞ୍ଜିପତି ଏବଂ ବ୍ୟବସାୟିକ ସଂସ୍ଥା ଡିଭିଜନ ପିତୁଥିବା ବେଳେ, ବାସ୍ତବରେ ଏ ବିଲ୍ ବୀମାଧାରୀ, ବୀମା ବ୍ୟବସାୟ ଏବଂ ଦେଶର ଆର୍ଥିକ ସାର୍ବଭୌମତ୍ୱ ଉପରେ କି ପ୍ରଭାବ ପକାଇବ ତାହା ସଂପର୍କରେ ସବିଶେଷ ଆଲୋଚନା ଏବଂ ଜନଜାଗରଣ ଏକାନ୍ତ ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ । ସରକାର, ପୁଞ୍ଜି କବଳିତ ଗଣମାଧ୍ୟମ ଏବଂ କର୍ପୋରେଟ୍ ଜଗତ ଯେତେ ସାକ୍ଷ୍ୟ ପ୍ରଦାନ କଲେ ମଧ୍ୟ ବୀମା ନିୟମରେ ସଂଶୋଧନ ପଲିସିଧାରୀ, ବୀମା ବ୍ୟବସାୟ, ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ବୀମା ଉଦ୍ୟୋଗ ଏବଂ ସାମଗ୍ରିକ ଭାବରେ ଦେଶର ଅର୍ଥନୀତି ପାଇଁ ଏକ ‘ସ୍ନୋ ପଇଜନ୍’ । ବୀମା ବିଲ୍ ପରି ଅନେକ ନୀରବ, ଧୀର ଏବଂ କ୍ରମଧାବମାନ ମରଣଯତ୍ନା ଯେ ଦେଶର ଅର୍ଥନୀତିକୁ ଗ୍ରାସ କରିବାରେ ଲାଗିଛି, ଏହା କହିବା ବାହୁଲ୍ୟ ମାତ୍ର । ସୁତରାଂ ଏ ବିଲ୍ ପୃଷ୍ଠଭୂମି, ତାର ଉପସ୍ଥାପନା ଏବଂ ସର୍ବଗ୍ରାସୀ ଦିଗ ସଂପର୍କରେ କିଛିଟା ଆଲୋଚନା ଅପରିହାର୍ଯ୍ୟ ।

ଘରୋଇ ଦେଶୀ ବିଦେଶୀ ବୀମା କମ୍ପାନୀମାନଙ୍କୁ ପ୍ରୋତ୍ସାହିତ କରିବା ଏବଂ ତତ୍ସଙ୍ଗେ ରାଷ୍ଟ୍ରୀୟ ଜୀବନ ବୀମା ନିଗମ ଏବଂ ସାଧାରଣ ବୀମା ନିଗମକୁ ଦୁର୍ବଳ କରିବାର ଷଡ଼ଯନ୍ତ୍ର ର ଇତିହାସକୁ ଅନୁଧ୍ୟାନ ୧୫ ବର୍ଷ ହେବ । ୧୯୯୯ ମସିହାରେ ତତ୍କାଳୀନ NDA ସରକାର IRDA ବିଲ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ଏ ପ୍ରକ୍ରିୟାର ଶୁଭାରମ୍ଭ କରିବା ସର୍ବଜନବିଦିତ । ଅନ୍ତତଃ ବୀମା କର୍ମଚାରୀ ମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଏଥିରେ ନୂତନତ୍ୱ କିଛି ନାହିଁ । ଏ ଦୀର୍ଘ ୧୫ ବର୍ଷ ମଧ୍ୟରେ ନୀତିର ଆଜୁଆଲରେ ଅନେକ ନାମରେ ଏ ଚକ୍ରାନ୍ତ ଅବ୍ୟାହତ ରହିଛି । କେତେବେଳେ ମାର୍କେଟ୍ ସେୟାରର ଦୃଢ଼ିତ, କେତେବେଳେ ସଲଭେନ୍ସି ମାରଜିନର ଦୃଢ଼ିତ । ଏକପଟେ ଭିକ୍ଟୁମ୍ସର ଦୃଢ଼ିତ ଅନ୍ୟପଟେ ଇନ୍ସୁରାନ୍ସ ଡେନସିଟି ଏବଂ ପେନିଟେସନ୍ସର ଦୃଢ଼ିତ । ମାତ୍ର ଲକ୍ଷ୍ୟ ହେଉଛି ଏକ । ତା’ ହେଉଛି ରଷ୍ଟ୍ରୀୟ LIC ଏବଂ GIC କୁ ଦୁର୍ବଳ କରିବା । କାରଣ LIC ଏବଂ GIC କୁ ଦୁର୍ବଳ ନ ହେବା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଘରୋଇ ବୀମା କଂପାନୀମାନଙ୍କ ଅଗ୍ରଗତି ଅସମ୍ଭବ । ଏଣୁ LIC ଏବଂ GICକୁ AIIEA ର ସୁରକ୍ଷା ବଳୟରୁ ବାହାର କରିବା ସରକାରଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ଚାଲେଞ୍ଜି ସଦୃଶ । ସେଥିରେ ସରକାର ଅସମର୍ଥ ହେଲେ ମଧ୍ୟ ବୀମା ନିୟମ ସଂଶୋଧନ କରି କିଛିଟା ଆଶ୍ୱସ୍ତି ଆଣିଛନ୍ତି ତାଙ୍କର ପୃଷ୍ଠପୋଷକ କର୍ପୋରେଟ୍ ଜଗତ ପାଇଁ । ତା’ର ଇତିହାସ ଉପରେ ବିଶେଷ ଆଲୋଚନା ନ କରି ସଦ୍ୟ ପାରିତ ବୀମା ବିଲ୍ - ୨୦୧୫ ଉପରେ କିଛିଟା ଆଲୋଚନା ଏଠାରେ କରାଯାଉଛି । ସେ ବିଲ୍ ଉପସ୍ଥାପନା ଯେତିକି ଦୁଃଖଦ ସେତିକି ହାସ୍ୟାସ୍ୱଦ ।

ବିକାମାନର ମୋଦି ସରକାର ୨୦୧୪ ମଇ ୨୬ ତାରିଖରେ କ୍ଷମତାସାଧନ ହେବା ପରଠାରୁ ବୀମା ସଂସ୍କାରକୁ ଏକ ମୁଖ୍ୟ ଏଜେଣ୍ଡା ରୂପରେ ଗ୍ରହଣ କରିଆସିଛନ୍ତି । ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ସେପ୍ଟେମ୍ବର ମାସରେ ହେବାକୁ ଥିବା ମିଳିତ ଜାତିସଂଘର ସମ୍ମିଳନୀରେ ଓବାମାଙ୍କୁ ‘ବୀମାଶିଳ୍ପରେ FDI ବୃଦ୍ଧି କରାଇବାର ଭେଟି’ ବାସ୍ତବ ରୂପ ନେଇପାରିଲା ନାହିଁ । ଏଣୁ ସରକାର ସଂସଦର ଶୀତକାଳୀନ ଅଧିବେଶନରେ ତାକୁ ଯେ କୌଣସି ପ୍ରକାରରେ ପାରିତ କରାଇ ନେବା ପାଇଁ ବନ୍ଧପରିକର ହେଲେ । କାରଣ ୨୬, ଜାନୁଆରୀ -

୨୦୧୫ ରେ ଆମେରିକାର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ବାରାକ୍ ଓବାମା ଥିଲେ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି । ଏଣୁ ଫେରିବା ବାଟରେ ‘ବୀମା ଶିଳ୍ପରେ FDI ବୃଦ୍ଧି’ ତାଙ୍କୁ ଅତ୍ୟନ୍ତ ମୂଲ୍ୟବାନ ସାବ୍ୟସ୍ତ ହେବା ସହ ତାଙ୍କ ଯାତ୍ରାଜନିତ କଷ୍ଟକୁ ଅନେକ ଲାଘବ କରିବ ଏହା ଥିଲା ତାଙ୍କର Junior Partner ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦିଙ୍କ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ । ମାତ୍ର ସଂସଦର ଶୀତକାଳୀନ ଅଧିବେଶନରେ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ବିତର୍କିତ ବିଷୟ ମଧ୍ୟରେ ବୀମା ବିଲ୍ ପାରିତ କରିବା ସମ୍ଭବ ହେଲା ନାହିଁ । ଡିସେମ୍ବର ୨୨ ତାରିଖରୁ ସଂସଦ Sin-e-die ଘୋଷିତ ହେଲା । ଏଣୁ ସେହିଦିନ କ୍ୟାବିନେଟ୍ କମିଟି ସଂପର୍କିତ ଅଧ୍ୟାଦେଶକୁ ଗୃହୀତ କରାଇ ଅଧ୍ୟାଦେଶକୁ ରାଷ୍ଟ୍ରପତିଙ୍କ ଅନୁମୋଦନ ପାଇଁ ପଠାଗଲା । ଏବଂ ଗୋଟିଏ ଦିନ ବ୍ୟବଧାନରେ ଅର୍ଥାତ୍ ଡିସେମ୍ବର ୨୫ ତାରିଖରେ ମାନ୍ୟବର ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଅଧ୍ୟାଦେଶ ଉପରେ ନିଜର ସ୍ୱୀକୃତିର ମୋହର ଦେଲେ । ସୁତରାଂ ଏଠାରେ ପ୍ରଶ୍ନ ବୀମାବିଲ୍ ର ନୁହେଁ । ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି ଗଣତନ୍ତ୍ର ମନ୍ଦିର କୁହାଯାଉଥିବା ସଂସଦ ଏବଂ ସଂସଦୀୟ କାର୍ଯ୍ୟ ପ୍ରଣାଳୀର । ଏକ ବିଶେଷ ସମୟ ଓ ପରିସ୍ଥିତିକୁ ଆଖି ଆଗରେ ରଖି କେବଳ ‘ଅଧ୍ୟାଦେଶ’ (ବା) ORDINANCE ଜାରି କରାଯାଉଥିଲା । ମାତ୍ର ‘ବୀମାଶିଳ୍ପରେ FDI ବୃଦ୍ଧି ଘରୋଇ ଦେଶୀ ବିଦେଶୀ ପୁଞ୍ଜିପତିଙ୍କ ପାଇଁ କ’ଣ ଏକ ବିଶେଷ ପରିସ୍ଥିତି ? ଦେଶର ଅର୍ଥନୀତିକୁ ପ୍ରତିରୋଧକ ଯୋଜନା ମାଧ୍ୟମରେ , ଯୋଜନା ଏବଂ ଅଣଯୋଜନା ଖର୍ଚ୍ଚ ବାବଦରେ ହଜାର ହଜାର କୋଟି ଟଙ୍କା ପ୍ରଦାନ କରୁଥିବା LIC ଏବଂ GIC କୁ ଦୁର୍ବଳ କରିବାର ଚକ୍ରାନ୍ତ କ’ଣ ସେଇ ବିଶେଷ ପରିସ୍ଥିତି ? ପାଖାପାଖି ୯୯% ର ଦାବା ସମାଧାନ କରୁଥିବା LICକୁ ଦୁର୍ବଳ କରିବା ପାଇଁ ବିଲ୍ କ’ଣ ସେଇ ବିଶେଷ ପରିସ୍ଥିତି ? ବିଦେଶରେ ଦେବାଳିଆ ଘୋଷିତ ହୋଇଥିବା ବୀମାଧାରୀଙ୍କ ପଇସା ଆମ୍ଭସାତ୍ କରିଥିବା, ସେହି ବିଶ୍ୱ ଆର୍ଥିକ ସଂକଟର ଜନକମାନଙ୍କୁ ଭାରତରେ ୨୬% ରୁ ୪୯% ମାଧ୍ୟମରେ ଅଧିକ ପୁଞ୍ଜି ଖଟାଇ ଭାରତର ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ସଂକ୍ରମ ଉପରେ କବ୍ଜା କରିବା କ’ଣ ଏକ ବିଶେଷ ପରିସ୍ଥିତି ? ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ମୂଳ ପ୍ରଶ୍ନ । ଏ ପ୍ରଶ୍ନ ଆଜି ସରକାର, ସାଂସଦ ଏବଂ ଗଣତନ୍ତ୍ର ପ୍ରକୃତ ମୁଖା ଉନ୍ମୋଚନ କରିଛି ।

ଅଧ୍ୟାଦେଶ ପରେ ସଂସଦର ସଦ୍ୟ ସମାପ୍ତ ବଜେଟ୍ ଅଧିବେଶନରେ ବିଲ୍ ପାରିତ ହେବା ଯେତିକି ଦୁଃଖଦ ତା’ର ଉପସ୍ଥାପନା ଶୈଳୀ ଏବଂ ପୃଷ୍ଠଭୂମି ତତୋଧିକ ହାସ୍ୟାସ୍ୱଦ । ପ୍ରଥମତଃ ବୀମା ନିୟମ ସଂଶୋଧିତ ସଂକ୍ରାନ୍ତୀୟ ବିଲ୍ ରାଜ୍ୟସଭାରେ ଗୃହୀତ ହୋଇ ନ ପାରି ଅଧ୍ୟାଦେଶ ଜାରି କରାଗଲା । ବଜେଟ୍ ଅଧିବେଶନରେ କିନ୍ତୁ ରାଜ୍ୟସଭାରେ ସେ ବିଲ୍ ଆଗତ ନ ହୋଇ ପୁଣି ନୂତନ ଭାବରେ ଲୋକସଭାରେ ତାକୁ ଆଗତ କରାଗଲା । ଅର୍ଥ ରାଷ୍ଟ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ଜୟନ୍ତ ସିଂହା ବିଲ୍କୁ ଲୋକସଭାରେ ଉପସ୍ଥାପନ କରି ଯେଉଁ ଯୁକ୍ତି ଉପସ୍ଥାପନ କଲେ ସଂକ୍ଷେପରେ ତାହା ଏହିପରି.....

ଆମ ଦେଶରେ ‘ବିରାଟ କୋହଲି ଏବଂ ସଚିନ ତେନ୍ଦୁଲକର’କ ପରି ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସ୍ତରର ଖେଳାଳି ସହ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ବୀମା କଂପାନୀ ଦରକାର । LIC ମଧ୍ୟ ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସ୍ତରର କଂପାନୀ । ମାତ୍ର ଭାରତର ଜନସଂଖ୍ୟା ଅନୁପାତରେ ଯେତିକି ବୀମାର ପ୍ରସାର ଏବଂ ସଂପ୍ରସାରଣ ହେବା କଥା ସେଥିପାଇଁ LIC ପରି ଅନୁଧ୍ୟାନ ଦଶଟି ଆନ୍ତର୍ଜାତୀୟ ସ୍ତରର କଂପାନୀ ଦରକାର । ଏଣୁ ବୀମା ବ୍ୟବସାୟରେ FDI ବୃଦ୍ଧି ଅତ୍ୟନ୍ତ ଜରୁରୀ ।

ଏହିପରି ଅତ୍ୟନ୍ତ ହାନି ଏବଂ ତଥ୍ୟହୀନ ଯୁକ୍ତି ମାଧ୍ୟମରେ ବାମା ବିଲର ଉପସ୍ଥାପନା କରାଗଲା । ସେ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ବାମପନ୍ଥୀ ସାଂସଦମାନଙ୍କ ତରଫରୁ ବାମାବିଲ ଉପରେ ଏକ ଅତ୍ୟୁତ୍ସା ପ୍ରଶ୍ନର ସାମନା କଲେ ଅର୍ଥ ରାଷ୍ଟ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ । ପ୍ରଶ୍ନ ଚି ହେଲା ବାମା ବିଲ ଆଗରୁ ରାଜ୍ୟସଭାରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ହୋଇସାରିଛି । ଏଣୁ ରାଜ୍ୟସଭାରେ ସେ ବିଲ ଉପରେ କୌଣସି ନିଷ୍ପତ୍ତି ହେବା ପୂର୍ବରୁ ପୁଣି ଥରେ ତାକୁ ଲୋକସଭାରେ ଉପସ୍ଥାପନା କରିବା କେତେ ଦୂର ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ? ପୁଣି ରାଜ୍ୟସଭାରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ବାମାବିଲର ସ୍ଥିତି ଏବଂ ଭାଗ୍ୟ କ’ଣ ? ଏ ପ୍ରଶ୍ନର ଉତ୍ତରରେ ଜୟନ୍ତ ସିହ୍ନା କହିଥିଲେ:-

‘ତା’ହେଲେ ରାଜ୍ୟସଭାରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ବିଲ ଚିକୁ ଆମେ ଉଠାଇ ନେଉଛୁ (We are withdrawing the bill from Rajya Sabha) । ଏ ଉତ୍ତର କେବଳ ହାସ୍ୟାସ୍ପଦ ନୁହେଁ । ଏହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖଦା ଗଣତନ୍ତ୍ର ପ୍ରତି ଆତ୍ମନୀତି । ଦେଶର କେଟି କେଟି ଜନତାଙ୍କ ଆଶା ଏବଂ ଆକାଂକ୍ଷା, ଭାରତ ପରି ସର୍ବବୃହତ ଗଣତନ୍ତ୍ର ଆତ୍ମା ଏବଂ ପ୍ରତୀକ ସଂସଦରେ ଉପସ୍ଥାପିତ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆର୍ଥିକ ବିଲ ଏହା କ’ଣ ଅନ୍ତିମ ପରିଣତି ? ଜନଗହଳପୂର୍ଣ୍ଣ ବସଷ୍ଟାଣ୍ଡ ବା ବସରେ ସ୍ଥାନ ସଂରକ୍ଷଣ ପାଇଁ ପାସେଞ୍ଜର ଟ୍ରେନରେ ଏକ ସ୍ଥାନ ସଂରକ୍ଷଣ ପାଇଁ ଏକ ‘ରୁମାଲ’ପକାଇବା ଏକ ସାଧାରଣ ଏବଂ ସର୍ବଜନ ବିଦିତ ପଦ୍ଧତି । ଆଜି ମାନ୍ୟବର ଅର୍ଥରାଷ୍ଟ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ଜୟନ୍ତ ସିହ୍ନା ସ୍ଥାନ ସଂରକ୍ଷଣ ପାଇଁ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ‘ରୁମାଲ’ ଉଠାଇବା ପରି କହୁଛନ୍ତି ; ଆମେ ରାଜ୍ୟସଭାକୁ ବିଲଟିକୁ ଉଠାଇ ନେଉଛୁ । ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆର୍ଥିକ ବିଲ ଏବଂ ଗଣତନ୍ତ୍ର ପ୍ରତି ଏ ପଦକ୍ଷେପ ଏକ ଉପହାସ ନୁହେଁ ତ ଆଉ କ’ଣ ?

ଏ ବିଲର ଅନ୍ୟ ଏକ ଦିଗ ହେଉଛି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆର୍ଥିକ ନୀତି ଉପରେ ସରକାର, ସାଂସଦ ଓ ସଂସଦର ଉଦାସୀନତା । ଆମ ଦେଶରେ ଜୋତା ଏବଂ ଛତା ଉପରେ ସଂସଦରେ ଆଲୋଚନା ହୁଏ । ଧର୍ମାନ୍ତକରଣ ପ୍ରସଙ୍ଗରେ ସଂସଦ ମୂଲତବା ହୁଏ । ଭିକ୍ଷାହୀନ ପ୍ରସଙ୍ଗ ଉପରେ ଚୈକି ମାଲକୋଫୋନ୍ ଫିଙ୍ଗା ଫୋପଡ଼ା ହୁଏ । ମାତ୍ର ଦେଶର ଅର୍ଥନୀତିରେ ମେରୁଦଣ୍ଡ ସଦୃଶ ପ୍ରମୁଖ ଭୂମିକା ନିଭାଉଥିବା ବାମା, ବ୍ୟାଙ୍କ, ନବରତ୍ନ କଂପାନୀ ମାନଙ୍କ ଅଂଶଧନ ପ୍ରସଙ୍ଗ ସଂସଦରେ ଆଲୋଚନା ହୁଏ ନାହିଁ । କେତେକ ହାତ ଗଣତି ବାମପନ୍ଥୀ ସାଂସଦଙ୍କୁ ଛାଡ଼ି ଅନ୍ୟ ସମସ୍ତେ ଏଥିପ୍ରତି ଉଦାସୀନ । ଘରୋଇ କ୍ଷେତ୍ର କର୍ପୋରେଟ୍ ଜଗତ ପ୍ରତି ମୋହ ଏବଂ ରାଷ୍ଟ୍ରାୟତ୍ତ ଉଦ୍ୟୋଗ ପ୍ରତି ଉଦାସୀନତା

ଭାରତର ଧର୍ମନିରପେକ୍ଷ ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ :

ନାଁ ଶୁଣିଲେ ବିଜେପିକୁ ଜର ଆସେ) ଶବ୍ଦକୁ ବାଦ ଦେବା ପାଇଁ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାର ବିତର୍କକୁ ଆହ୍ୱାନ କରୁଛନ୍ତି । ବିଜେପିର ଅନ୍ୟ ଏକ ସହଯୋଗୀ ଦଳ ଶିବସେନା ମୁସଲମାନମାନଙ୍କ ଠାରୁ ଭୋଟ ଦାନର ଅଧିକାର ପ୍ରତ୍ୟାହାର ପାଇଁ ଦାବି କରୁଛି । BJP ମତରେ ମଧ୍ୟ ଦେଶରେ କେହି ସଂଖ୍ୟା ଲଘୁ ନାହାନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କ ମତରେ ସମସ୍ତ ଭାରତୀୟ “ଜାତୀୟତାରେ, ସଂସ୍କୃତିରେ ଏବଂ DNA ରେ ହିନ୍ଦୁ ଅଟନ୍ତି” । କି ଅମୂଳକ, ଅବାସ୍ତବ ଏବଂ ଅପମାନ ଜନକ ଚିନ୍ତାଧାରା ! ଏହାର ଅନ୍ତ ଘଟିବତ ? ଦେଶ ଏହି ଅରାଜକତାରୁ ମୁକ୍ତି ପାଇବତ ? ଆମ ସମ୍ବିଧାନ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସମାନ ଅଧିକାର ପ୍ରଦାନ କରିଛି । ଶାସନରେ ରହି ଜଣେ ଏଭଳି ଅସମ୍ବିଧାନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଦେବାର ନଜିର ଅତୀତରେ ଥିଲା ପରି ମନେ ହୁଏ ନାହିଁ । ଆମେମାନେ କ’ଣ ଏହି ଲଜ୍ଜାଜନକ କଥାକୁ ଗ୍ରହଣ କରିପାରିବା ?

ଭାବିନିଅନ୍ତୁ ଭାରତ ଏକ ହିନ୍ଦୁ ରାଷ୍ଟ୍ର ହୋଇଗଲା । ତେବେ ଭାରତର ସମସ୍ତ ସମ୍ପତ୍ତିର ୮୦% ଭାଗରୁ ଅଧିକ ଯେଉଁ ୧%ରୁ କମ୍ ଲୋକଙ୍କ ପାଖରେ ମହଜୁଦ ହୋଇଅଛି ତାହା ଦେଶର ସମସ୍ତ ଜନଗଣଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ସୁସମ ବଣ୍ଟନ ହୋଇପାରିବ ତ ? ଅଣହିନ୍ଦୁ ପୁଞ୍ଜିପତିଙ୍କଠାରୁ BJP ନିର୍ବାଚନ

ସଂଗେ ସଂଗେ ଆର୍ଥିକ ପ୍ରଶ୍ନ ଉପରେ ସାଂସଦଙ୍କ ଅଜ୍ଞତା ଆଜି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଆର୍ଥିକ ବିଲ ର ଭାଗ୍ୟ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ କରୁଛି ।

କିନ୍ତୁ ବାମପନ୍ଥୀ ସାଂସଦଙ୍କ ବ୍ୟତିରେକ ଯେଉଁ ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ବା ରାଷ୍ଟ୍ରମନ୍ତ୍ରୀ ଏହି ବିଲ ଆଗତ କରୁଛନ୍ତି ସେମାନେ କ’ଣ ତା’ର ପ୍ରଭାବ ସଂପର୍କରେ ଜାଣୁନାହାନ୍ତି ? ମନମୋହନ ସିଂ, ଯଶବନ୍ତ ସିହ୍ନା, ପି,ଟି.ଦାମ୍ବରମ୍, ପ୍ରଣବ ମୁଖାର୍ଜୀ, ଅରୁଣ ଜେଟ୍ଲି କୁ ଅଜ୍ଞ କୁହାଯାଇପାରିବ ନାହିଁ । AIIEAର ନେତୃତ୍ୱରେ ଜଣେ ବାମା କର୍ମଚାରୀ, ଦେଶର ଜଣେ ସାଧାରଣ ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀ ଯଦି ଏ ବିଲର କୁପ୍ରଭାବ ସଂପର୍କରେ ଜାଣି ପାରୁଛନ୍ତି ତା’ ହେଲେ ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ କ’ଣ ଜାଣୁନାହାନ୍ତି ! ଉତ୍ତରରେ Joseph Stiglitz (ନୋବେଲ ବିଜେତା ଅର୍ଥନୀତିଜ୍ଞ)ଙ୍କ ଏକ ଉକ୍ତି ଅତ୍ୟନ୍ତ ପ୍ରାସଙ୍ଗିକ ମନେ ହୁଏ । ଉକ୍ତିଟି ହେଉଛି:-

“WE ARE PAID NOT TO UNDERSTAND” । ସ୍ପଷ୍ଟ ଭାବରେ

କହିଲେ ଏ ସରକାର ଏବଂ ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ଜାଣି ଅଜଣା ଏବଂ ବୁଝି ଅବୁଝା । ତା’ର କାରଣ ମଧ୍ୟ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସ୍ୱାଭାବିକ । କାରଣ ପୁଞ୍ଜି ଏବଂ କର୍ପୋରେଟ୍ ଜଗତ ପ୍ରାୟୋଜିତ ସାଂସଦ ଏବଂ ସରକାର ଜାଣି ଅଜଣା ହେବା, ବୁଝି ଅବୁଝା ହେବା ଯେତିକି ସ୍ୱାଭାବିକ ତତୋଧିକ ଅତ୍ୟାବଶ୍ୟକ କାରଣ ସେଥିରେ ହିଁ ତାଙ୍କର ଆସନ ଏବଂ ଶାସନ ସୁରକ୍ଷିତ । ସେଥିରେ ଦଳର ସ୍ୱାର୍ଥ ନିହିତ । ଏଣୁ ଦେଶର ସ୍ୱାର୍ଥ ପଛେ କବଳିତ ହେଉ ଦଳାୟ ସ୍ୱାର୍ଥ ଅସ୍ପୃଶ୍ୟ ରହୁ ।

ଏ ସବୁ ହତାଶା, ନୈରାଶ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ବାମାକର୍ମଚାରୀ, ଦେଶପ୍ରେମୀ ବୁଦ୍ଧିଜୀବୀ ଏବଂ ସାଧାରଣ ଜନତାଙ୍କ ପାଇଁ ଏକ ମାତ୍ର ଆଶାର କିରଣ ହେଉଛି: ଏ ଦେଶବିରୋଧୀ, ଜନ ବିରୋଧୀ ପଦକ୍ଷେପ ବିରୁଦ୍ଧରେ ସଂଗ୍ରାମ ଏବଂ ଜନ ଆନ୍ଦୋଳନ । ଆଜି ବାମାବିଲ ପାରିତ ହୋଇଛି ସତ ; ମାତ୍ର ଅଖିଳ ଭାରତ ବାମା କର୍ମଚାରୀ ସଂଘ (ବା) AIIEA ମାତ୍ର ଷାଠିଏ ରୁ ସତୁରୀ ହଜାର ତା’ର ସୈନିକ ମାନଙ୍କୁ ନେଇ ବାମା ସଂଘରକୁ ଦୀର୍ଘ ୧୫ ବର୍ଷ ଧରି ଯେଉଁପରି ଭାବରେ ପ୍ରତିହତ କରିଛି ତାହା ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୌରବହୀନ । ସମସ୍ତ ପ୍ରତିକୂଳ ପରିସ୍ଥିତିରେ ଏକ କ୍ଷୁଦ୍ର ଶ୍ରମିକ ସଂଗଠନ ପୁଞ୍ଜିବାଦୀ ଶକ୍ତି ଏବଂ ପ୍ରକ୍ରିୟାକୁ ଯେତିକି ପ୍ରତିହତ କରିପାରିଛି ତାହା ବିରଳ । ଏ ସଂଗ୍ରାମ ଅତୁଳନୀୟ । ଏବଂ ଏ ସଂଗ୍ରାମ ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ରାଷ୍ଟ୍ରାୟତ୍ତ LIC ଏବଂ GIC ସମେତ ଦେଶର ଅର୍ଥନୀତି ପାଇଁ ଏକ ସୁରକ୍ଷା କବଚ । ‘ସ୍ପୋ ପଇଜନ୍’ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଅଭେଦ୍ୟ ଏବଂ ଅମୋଗ୍ନ ଅସ୍ତ୍ର ।

ପାଣି ଗ୍ରହଣ କରିବା ବନ୍ଦ କରିବେ ତ ? ସର୍ବୋପରି ଶ୍ରମିକ କର୍ମଚାରୀମାନେ ଧର୍ମଭିତ୍ତିରେ ଶ୍ରମିକ ସଙ୍ଗଠନ କରି ଦାବୀ ହାସଲ କରି ପାରିବେ କି ? ଏ ସବୁର ଉତ୍ତର ନିଶ୍ଚିତ ରୂପେ ‘ନାଁ’ । BJP ର ଶ୍ରମିକ ସଙ୍ଗଠନ ଭାରତୀୟ ମଜଦୁର ସଂଘ ସରକାରଙ୍କର ଏହି ନିତୀକୁ ବିରୋଧ କରି ରାଜରାଷ୍ଟ୍ରାକୁ ଆସିଛି ।

ଶ୍ରମିକ କର୍ମଚାରୀମାନଙ୍କର ଗୋଟିଏ ପରିଚୟ । ତାହା ହେଲା ସେମାନେ ଜାତି, ଧର୍ମ ଓ ବର୍ଣ୍ଣ ନିର୍ବିଶେଷରେ ଶ୍ରମିକ । ମାଲିକମାନେ ଯେତେବେଳେ ଶୋଷଣ କରନ୍ତି ସେତେବେଳେ ସେମାନେ ଧର୍ମ ଜାତିର ବିଚାର କରନ୍ତି ନାହିଁ । କିନ୍ତୁ ଧର୍ମଜାତି ନିର୍ବିଶେଷରେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ସେମାନେ ଆମ ଅଧିକାରକୁ ଛଡ଼ାଇ ଦିଅନ୍ତି । ତେଣୁ ଆମ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ସମୟ ଆସିଛି ଜାତି ଧର୍ମ ନିର୍ବିଶେଷରେ ଏକତ୍ର ହୋଇ ବାହାରିବାରକୁ ବିରୋଧ କରି ଗୋଟିଏ ପତାକା ତଳେ ଏକତ୍ର ହେବା । ‘ଭାରତ ମାତାକି ଜୟ’ ନ କହି ଭାରତକୁ ଆଗକୁ ନେବାରେ ସହାୟକ ହେବ । ସମାଜବାଦର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ଐକ୍ୟବନ୍ଧ ଆନ୍ଦୋଳନକୁ ଜୋରଦାର କରିବା ତାହାହିଁ ହେବ ଭାରତୀୟତାର ଏକମାତ୍ର ପରିଚୟ ।

ଭାରତର ଧର୍ମନିରପେକ୍ଷ ଚରିତ୍ର ସୁରକ୍ଷିତ କି ?

ବାମଦେବ ମିଶ୍ର, ଯୁଗ୍ମ ସମ୍ପାଦକ, OSGIEA

ଭାରତ ଏକ ଧର୍ମନିରପେକ୍ଷ ରାଷ୍ଟ୍ର । ଧର୍ମନିରପେକ୍ଷତାର ସମସ୍ତ ସଂଜ୍ଞା ଆମ ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ମଧ୍ୟରେ ଏବଂ ସମ୍ବିଧାନର ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ମୁତାବକ ଚଳାବାର ବହୁ ନଜର ଅଛି । କିନ୍ତୁ ସମୟେ ସମୟେ ବିଭିନ୍ନ ଶାସକଙ୍କ ହାତରେ ଆମର ଧର୍ମନିରପେକ୍ଷ ଭିତ୍ତିଭୂମି ଆଘାତ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଛି । କେତେବେଳେ ସଂଖ୍ୟାଳଘ୍ନ ତୃଷ୍ଣା କରଣ ମାଧ୍ୟମରେ ତ ବେଳେବେଳେ ସଂଖ୍ୟାଳଘ୍ନ ନିପିଡ଼ତା ମାଧ୍ୟମରେ ଓ ଆଉ କେତେକବେଳେ ବିରୋଧ ଦଳକୁ ଅପଦସ୍ତ କରିବାରେ । ଶାସକ କିମ୍ବା ବିରୋଧ ଦଳର ସ୍ୱାର୍ଥ ସାଧନ ପାଇଁ ଦେଶର ହିତକୁ ଜଳାଞ୍ଜଳି ଦେଇ ଯେତେବେଳେ ଧାର୍ମିକ ନୀତି କିମ୍ବା ବିଚାରକୁ ଆଘାତ କରେ ସେତେବେଳେ ଧର୍ମନିରପେକ୍ଷ ଚରିତ୍ରରେ କଳଙ୍କ ଲାଗେ ଏବଂ ସମ୍ବିଧାନର ଅବମାନନା ବୋଲି ବିଚାର କରାଯାଏ ।

ଅତୀତରେ ଭୋଟ ରାଜନୀତି ପାଇଁ ରାଜକି ସରକାର ସମୟରେ ‘ତଲାକ’ ଶବ୍ଦର ୩ ଥର ଉଚ୍ଚାରଣ କରି ମୁସଲମାନ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ବିବାହ ବିଚ୍ଛେଦ ଘଟାଇବାର ନିୟମକୁ ବିରୋଧ କରି ସାହାବାନୁ କେସରେ ଦେଶରେ ସର୍ବୋଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଯେଉଁ ନ୍ୟାୟ ଶୁଣାଇଥିଲେ ରାଜୀବ ଗାନ୍ଧୀ ଅଧ୍ୟାଦେଶ ବଳରେ ତାକୁ ବଦଳାଇ ଦେଇଥିଲେ । ନରସିଂହ ରାଓଙ୍କ ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀତ୍ୱ ସମୟରେ ବିଶ୍ୱ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ବାବରୀ ମସଜିଦକୁ ହିନ୍ଦୁ କରସେବକମାନେ ଭାଙ୍ଗି ଦେଲେ । ତା’ ପଛରେ ଯେଉଁ ଐତିହାସିକ କାରଣ ଥିଲା । (ମହିର ବନ୍ଦ ହେବା ଓ ପୁଣି ଖୋଲା ହେବା) ସେ ମଧ୍ୟ ଧର୍ମ ତୃଷ୍ଣାକରଣ ପାଇଁ ଅଭିପ୍ରେତ ଥିଲା । ମଣ୍ଡଳ କମିଶନ ରିପୋର୍ଟକୁ ବିରୋଧ କରିବା ପଛରେ କେବଳ ଜାତିଆଣ ରାଜନୀତି ନ ଥିଲା ତା’ ପଛରେ ହୀନ ରାଜନୈତିକ ଏବଂ ଧର୍ମୀୟ ସ୍ୱାର୍ଥ ନିହିତ ଥିଲା ଏବଂ ସେଥିପାଇଁ ଗୋଟେ ଜନବାଦୀ ସରକାରର ପତନ ଘଟିଲା ।

ଜାତିର ପିତା ମହାତ୍ମାଗାନ୍ଧୀଙ୍କ ହତ୍ୟା ପରେ ଦେଶର ପ୍ରଥମ ଉପ ପ୍ରଧାନମନ୍ତ୍ରୀ ସର୍ଦ୍ଦାର ବଲ୍ଲଭ ଭାଇ ପଟେଲ୍ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଦୁଃଖର ସହ ଲେଖି ଥିଲେ “ସଂଘ ପରିବାରର ଧର୍ମୀୟ ପ୍ରତିହଂସା ବିନା ବାଧାବିଘ୍ନରେ ବଢ଼ି ବଢ଼ି ଚାଲିଛି ଏବଂ ଏହା ଫଳରେ ବହୁ ଲୋକ ମୃତ୍ୟୁହତ ହୋଇଛନ୍ତି । ଏହି ଆକ୍ରମଣର ସର୍ବଶେଷ ଶିକାର ନିଜେ ଗାନ୍ଧୀ ହୋଇଗଲେ ।” (The Objectionable and harmful activities of the Sangh have, however, continued unabated and the cult of violence sponsored and inspired by Sangh has claimed many victories. The latest and the most precious to fall was Gandhiji himself”) ଏଠାରେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିବା ବାହୁଲ୍ୟ ଯେ ହତ୍ୟାକାରୀ ନାଥୁରାମ ଗଡ଼ସେ ଜଣେ ସଂଘ ପ୍ରଚାରକ ଥିଲେ ।

ନରେନ୍ଦ୍ର ମୋଦିଙ୍କ ନେତୃତ୍ୱରେ ବିଜେପି ୩ୟ ଥର କ୍ଷମତାକୁ ଆସିଲା ପରେ ତା’ର ଧର୍ମୀୟ କର୍ମସୂଚୀକୁ ଅଗ୍ରଭାଗରେ ରଖିଛି । ‘ଆଲ୍ଲେଦିନ’ ଆସିବାର ପ୍ରତିଶ୍ରୁତି ଦେଇ କ୍ଷମତା ଦଖଲ କଲା ପରେ ସାଧାରଣ ଲୋକଙ୍କ ପାଇଁ ତ କେବେ ମଧ୍ୟ ‘ଆଲ୍ଲେଦିନ’ ଆସିନାହିଁ ବରଂ ପୁଞ୍ଜିପତି, ଶିଳ୍ପପତି ଏବଂ ହିନ୍ଦୁତ୍ୱ ପ୍ରତି ନିଶ୍ଚିତ ଭଲଦିନ ଆସିବ । ଇତି ମଧ୍ୟରେ ଆର୍.ଏସ୍.ଏସ୍. ଏବଂ ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ହିନ୍ଦୁତ୍ୱ ସଙ୍ଗଠନ ପ୍ରାୟୋଜିତ ୧୨୦୦ରୁ ଅଧିକ ସାମ୍ପ୍ରଦାୟିକ ଦଙ୍ଗା ଇତି ମଧ୍ୟରେ ସଙ୍ଗଠିତ ହୋଇଯାଇଛି ଏବଂ ଏହାର ଶିକାର ସଂଖ୍ୟାଳଘ୍ନମାନେ ହିଁ ହୋଇଛନ୍ତି । ୨୦୧୫ ଆରମ୍ଭରୁ ଦୁଇ ମାସ ମଧ୍ୟରେ କେବଳ ଦିଲ୍ଲୀରେ ୬ଟି ଚର୍ଚ୍ଚ ଭଙ୍ଗାଯାଇଛି । ଭାଗବତ ଗୀତାକୁ ଦେଶର ସମସ୍ତ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପଢ଼ାଯିବାକୁ ବାଧ୍ୟତା ମୂଳକ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦେଇଛନ୍ତି ବୈଦେଶିକ ମନ୍ତ୍ରୀ ସୁଷମା ସ୍ୱରାଜ । କେନ୍ଦ୍ରରେ ବିଜେପି ସରକାର

ଆସିଲା ପରେ ମହାରାଷ୍ଟ୍ର ସମେତ କେତେକ ବିଜେପି ଶାସିତ ରାଜ୍ୟ ଗୋହତ୍ୟା ନିଷେଧ କରିଛନ୍ତି । ଅତୀତରେ BJP ସରକାର ସମୟରେ ଜନମତ ଥିଲା BJP ମାଧ୍ୟମରେ RSS ଛାଡ଼ା ଶାସନ କରୁଛି । କିନ୍ତୁ ଦେଶର ପ୍ରଧାନ ମନ୍ତ୍ରୀ, ଗୃହ ମନ୍ତ୍ରୀ ଏବଂ ମନ୍ତ୍ରୀ ମଣ୍ଡଳର ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ସଦସ୍ୟ ଖୋଲାଖୋଲି ଭାବରେ ନିଜକୁ RSS ସଦସ୍ୟ କହି RSS ର ଉପରୋକ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟର ରୂପାୟନ କଲାପରେ ଏହା ଆଉ ଛାଡ଼ା ଶାସନ ନାହିଁ ବରଂ RSS ଲୋକମାନଙ୍କ ଭୋଟରେ ଦେଶକୁ ଶାସନ କରୁଛି ବୋଲି କୁହା ହେଲାଣି ।

ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଗୀତା ପଢ଼ିବା ବାଧ୍ୟତାମୂଳକ ହେଉ କିମ୍ବା ଗୋହତ୍ୟା ନିଷେଧ ହେଉ ସେ ମାଧ୍ୟମରେ ଦେଶର ବୈଜ୍ଞାନିକ ବିକାଶ କିମ୍ବା ସାମାଜିକ ହିତ କ’ଣ ହେଉଛି ତାହା ବିଚାର ଯୋଗ୍ୟ କିନ୍ତୁ ଠିକ୍ ସେହି ସମୟରେ ତତ୍ତ୍ୱମୂଳକ ବିଜ୍ଞାନକୁ ଦିଗଢ଼ାରା କରି ହିନ୍ଦୁତ୍ୱ ଭାବନା ଉପରେ ଆଧାରିତ ଅବୈଜ୍ଞାନିକ ତଥ୍ୟକୁ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ଭାରତୀୟ ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସର ୧୦୨ ବର୍ଷର ଇତିହାସକୁ ଭାଙ୍ଗି ନିକଟ ଅତୀତରେ R.S.S. ନିର୍ଦ୍ଦେଶରେ “ସଂସ୍କୃତ ମାଧ୍ୟମରେ ଅତୀତର ବିଜ୍ଞାନ” ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ ଏକ ସେମିନାର ଆୟୋଜନ କରାଯାଇଥିଲା । ଯେଉଁଥିରେ ୭ଟି ସନ୍ଦର୍ଭ ଉପସ୍ଥାପନ କରାଯାଇଥିଲା । ନାମି ନାମି ସଂସ୍କୃତ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟର ପଣ୍ଡିତମାନେ ବିଜ୍ଞାନରୁ ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତର ଅବଦାନ ସମ୍ପର୍କରେ ଆଲୋଚନା କରିଥିଲେ । ଏଥିରେ ବକ୍ତାମାନେ ପ୍ରକାଶ କରିଥିଲେ ଯେ ୯୦୦୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବେ ଭାରତ ଉପଗ୍ରହକୁ ବିମାନ ପ୍ରେରଣ କରିପାରୁଥିଲା । ୭୦୦୦ ବର୍ଷ ପୂର୍ବରୁ ବୈଜ୍ଞାନିକ ଜ୍ଞାନ କୌଶଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଶିକ୍ଷା ଦିଆଯାଉଥିଲା । ସେହି ଆଲୋଚନା ଚକ୍ରରେ ଆହୁରି ଅପମାନଜନକ ତଥ୍ୟ ଥିଲା ଭାରତର ବହୁ ପୁରାତନ ପାଇ ସମ୍ପର୍କରେ ଯେ କି ଯାହା ଖାଇଲେ ମଧ୍ୟ ତାହାକୁ ୨୪ କ୍ୟାରେଟ୍ ସୁନାକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିପାରେ । ପ୍ରାଚୀନ ଭାରତରେ ମୃତ ଶରୀରକୁ ଶବ ପରିକ୍ଷଣ (P.M.) କରାଯାଉଥିଲା । ଏଥିପାଇଁ ସେହି ଶବକୁ ୩ ଦିନ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ପାଣିରେ ଭସାଇ ରଖା ଯାଉଥିଲା ।

ଅବଶ୍ୟ ଏହି ସନ୍ଦର୍ଭକୁ ବିଭିନ୍ନ ସ୍ତରରେ ନାପସନ୍ଦ କରାଯାଇଛି । ଭାରତୀୟ ବିଜ୍ଞାନ କଂଗ୍ରେସ ଏହି ସେମିନାର ଏବଂ ସନ୍ଦର୍ଭ ବୈଧତା ଉପରେ ରୋକ ଲଗାଇଛି । ୧୯୦୪ ପୂର୍ବରୁ କୌଣସି ବୈଜ୍ଞାନିକ ପାଠର ଉତ୍ପତ୍ତି ନ ଥିଲା ବୋଲି ଘୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ବିଭିନ୍ନ ସୋସିଆଲ ମେଡ଼ିଆରେ ତଥ୍ୟ ବିରୁଦ୍ଧରେ ଦୃଢ଼ ମତ ଦିଆଯାଇଛି । କିନ୍ତୁ ଯେଉଁ ପରିମାଣରେ ଦେଶର ମନ୍ତ୍ରୀ ମଣ୍ଡଳ, କେନ୍ଦ୍ରୀୟ ଶିକ୍ଷା ବିଭାଗ, ବିଜ୍ଞାନ ଏବଂ କାରୀଗରୀ ଗବେଷଣା ବିଭାଗ ଏହା ବିରୁଦ୍ଧରେ ପ୍ରତିକ୍ରିୟା ରଖିବା କଥା ନ ରଖି ନିରବ ରହିବ । ଅର୍ଥ ସମର୍ଥନ କରିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ବିଜ୍ଞାନ ଏତେ ଅଗ୍ରଗତି କଲା ପରେ ଧର୍ମୀୟ ଭାବନାକୁ ଉତ୍ସାହିତ କରିବା ପାଇଁ ଯଦି ଦେଶର ଶାସକ ଏହି ଭଳି ହୀନ ପ୍ରକୃତିର ଆଶ୍ରୟ ନେଇ ମହାଭାରତରେ କୁଚ୍ଛି ପୁତ୍ର କର୍ଣ୍ଣକୁ ବୈଜ୍ଞାନିକ ପଦ୍ଧତିରେ କାନ ବାଟେ ଜନ୍ମ ଦେଇ ନିଜର ସତୀତ୍ୱ ବଜାୟ ରଖୁଥିଲେ, କ୍ଲୋନ୍ ପଦ୍ଧତିରେ ପାର୍ବତୀ ଗଣେଷଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଇଥିଲେ ଇତ୍ୟାଦି ସର୍ବସାଧାରଣରେ ପ୍ରଚାର କରିବେ ତେବେ ବିଦେଶରେ ଆମ ସ୍ୱାଭିମାନ, ଆମ ବିଜ୍ଞାନର ଦୃତ ଅଗ୍ରଗତିର ଅବସ୍ଥା କ’ଣ ହେବ ।

କିନ୍ତୁ BJP ସରକାର ହୀନ ରାଜନୀତିର ଉର୍ଦ୍ଧ୍ୱକୁ ନ ଯାଇ ଧର୍ମୀୟ କର୍ମସୂଚୀକୁ ନିର୍ଦ୍ଦୟରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ କରିବା ପାଇଁ ପ୍ରଥମେ ଦେଶକୁ ଏକ ହିନ୍ଦୁ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ପରିଣତ କରିବାକୁ ବନ୍ଧ ପରିକର । ସେଥିପାଇଁ ଆମ ସମ୍ବିଧାନର ମୁଖବନ୍ଧ (Preamble) ଧର୍ମନିରପେକ୍ଷ ଏବଂ ସମାଜ ବାଦ (ଯାହାର

ପୃଷ୍ଠା ୮ ଦେଖନ୍ତୁ

10TH BIPARTITE SETTLEMENT OF BANKS

The MOU for the 10th Bipartite Settlement signed on 23.02.2015 with 15% hike on pay slip component not on wage bill. The 10th Bipartite Settlement has been signed on 25th May 2015 at Mumbai between IBA and 5 Workmen's Unions/ 4 Officer's Associations.

1. Basic Pay :

Stage	CLERK		SUBORDINATE	
	OLD	NEW	OLD	NEW
1st	Rs. 7,200/-	Rs. 11,765/-	Rs. 5,850/-	Rs. 9,560/-
2nd	Rs. 7,600/-	Rs. 12,420/-	Rs. 6,050/-	Rs. 9,885/-
3rd	Rs. 8,000/-	Rs. 13,075/-	Rs. 6,250/-	Rs. 10,210/-
4th	Rs. 8,400/-	Rs. 13,730/-	Rs. 6,450/-	Rs. 10,535/-
5th	Rs. 8,900/-	Rs. 14,545/-	Rs. 6,650/-	Rs. 10,860/-
6th	Rs. 9,400/-	Rs. 15,360/-	Rs. 6,900/-	Rs. 11,270/-
7th	Rs. 9,900/-	Rs. 16,175/-	Rs. 7,150/-	Rs. 11,680/-
8th	Rs. 10,500/-	Rs. 17,155/-	Rs. 7,400/-	Rs. 12,090/-
9th	Rs. 11,100/-	Rs. 18,135/-	Rs. 7,650/-	Rs. 12,500/-
10th	Rs. 11,700/-	Rs. 19,115/-	Rs. 7,900/-	Rs. 12,910/-
11th	Rs. 12,300/-	Rs. 20,095/-	Rs. 8,200/-	Rs. 13,400/-
12th	Rs. 13,000/-	Rs. 21,240/-	Rs. 8,500/-	Rs. 13,890/-
13th	Rs. 13,700/-	Rs. 22,385/-	Rs. 8,800/-	Rs. 14,380/-
14th	Rs. 14,400/-	Rs. 23,530/-	Rs. 9,100/-	Rs. 14,870/-
15th	Rs. 15,100/-	Rs. 24,675/-	Rs. 9,450/-	Rs. 15,440/-
16th	Rs. 15,800/-	Rs. 25,820/-	Rs. 9,800/-	Rs. 16,010/-
17th	Rs. 16,500/-	Rs. 26,965/-	Rs. 10,150/-	Rs. 16,580/-
18th	Rs. 17,200/-	Rs. 28,110/-	Rs. 10,550/-	Rs. 17,235/-
19th	Rs. 18,500/-	Rs. 30,230/-	Rs. 10,950/-	Rs. 17,890/-
20th	Rs. 19,300/-	Rs. 31,540/-	Rs. 11,350/-	Rs. 18,545/-

2. **Special Allowance** : @ 7.75% of B.P. plus DA thereon. This will not rank for superannuation benefits. **(Introduced for the first time)**

3. **Stagnation Increment** : Eight Stagnation increments (7 in the last revision) @ 1,310/- for Clerical Staff and Rs. 655/- for Subordinate Staff. For Clerical Staff first five Stagnation will be released in 3 years interval and rest 3 Stagnation in 2 years interval. But of subordinate staff all stagnations at 2 years interval.

4. **Dearness Allowance** : @ 0.10% per Slab. D.A. merged 4,440 i.e. upto November 2011.

Period	Old (in %)	New (in %)
Nov'12- Jan ' 13	76.50	10.90
Feb'13- Apr' 13	80.25	13.40
May'13- Jul' 13	74.15	16.00
Aug'13- Oct' 13	88.95	19.20
Nov'13- Jan' 14	96.15	24.00
Feb'14- Apr' 14	99.90	26.50
May'14- Jul' 14	97.50	24.90
Aug'14- Oct' 14	102.45	28.20
Nov'14- Jan' 15	109.80	33.10
Feb'15- Apr' 15	110.10	33.30
May'15- Jul' 15	110.70	33.70

5. **House Rent Allowance** : (i) 10% of B.P. of population 45 lakhs & above and Group - A Project Areas (ii) 9% of B.P. of population 12 lakhs & above, Goa and Group - B Project Areas (iii) 7.5 % for all other areas.

6. Transport Allowance :

up to 15th stage of the Scale of pay - Rs. 425/- per month

16th stage of the scale of Pay and above - Rs. 470/- per month

Note : A sub-staff, drawing transport allowance at Rs. 470/- per month, shall continue to draw the same amount even if fitted below 16th stage on promotion to clerk.

7. **Special Pay** : Revised proportionately.

8. Professional Qualification Pay

A graduate will get 2 increments. After passing JAIIB, 1 more increment and after passing CAIIB, again 2 more increments are given. Because of qualification after reaching maximum respective allowances has been revised proportionately.

9. Fixed Personal Pay :

FPP is being paid as follows to Employees, who were in service of the Bank as on 01.11.1993. **For Clerical Staff : Rs. 1,310/- For Sub-staff : Rs. 655/-**

10. Hill & Fuel Allowance :

a) Height of 3000 Metres - 8% of B.P.
(Max. Rs. 1500/- p.m.)

b) Height of 1500 M.-2999 M. - 4% of B.P.
(Max. Rs. 600/- p.m.)

c) Height of 1000 M.-1499 M. - 3% of B.P.
and Mercara Town (Max. Rs. 500/- p.m.)

11. **Medical Aid** : Increased from Rs. 2000/-p.a. to Rs. 2,200/-p.a.

12. **Hospitalisation** : The present system of direct reimbursement by Bank will be substituted by Medical Insurance Scheme.

Employees, in service as on 1st Nov 2012 but retired before 25th May 2015 and opted for commutation earlier, will have an option not to claim incremental commutation on revised basic pension.

ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ବିଲ୍ ଅବଶିଷ୍ଟାଂଶ :

ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କ ମତାମତ ଲୋଡ଼ା । କିନ୍ତୁ ମୋଦିଙ୍କ ଅଧ୍ୟାଦେଶରେ ସାମରିକ ଉତ୍ପାଦନ, ଶକ୍ତି ପ୍ରକଳ୍ପ, ଗ୍ରାମୀଣ ଭିତ୍ତିଭୂମିର ବିକାଶ, ଗରିବଙ୍କ ପାଇଁ ଗୃହ ନିର୍ମାଣ, ଶିଳ୍ପ କରିଡ଼ର ତଥା ସରକାରୀ ଓ ପିପିପିଙ୍କ ଦ୍ଵାରା ଶିଳ୍ପ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ପାଇଁ ଆଦୌ କାହାରି ମତାମତ ନିଆଯିବ ନାହିଁ । ମୋଦି ରାଷ୍ଟ୍ରପତି ଓ ଘରୋଇ କମ୍ପାନୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ମଧ୍ୟରେ ଥିବା ତପାତ୍କୁ ହଟାଇ ଦେଇଛନ୍ତି । ଏପରିକି ବ୍ରିଟିଶ୍ ଅମଳର ୧୮୯୪ ଆଇନରେ ‘ବୃହତ୍ତର ସାର୍ବଜନୀନ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ’ରେ ଜମି ବ୍ୟବହୃତ ହେବ ବୋଲି ଯେଉଁ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିଲା ତାହା ୨୦୧୫ରେ ଉଚ୍ଛେଦ କରାଯାଇଛି । ୨୦୧୩ ଆଇନର ପରିଚ୍ଛେଦ ୨ ଓ ୩ ଖୁବ୍ ଗୁରୁତ୍ଵପୂର୍ଣ୍ଣ । ଦ୍ଵିତୀୟ ପରିଚ୍ଛେଦରେ ପ୍ରକଳ୍ପ ଯୋଗୁଁ କେତେ ଲୋକ ପ୍ରଭାବିତ ହେବେ, ଅଧିଗ୍ରହଣ ଜମି ସର୍ବନିମ୍ନ ଆବଶ୍ୟକତା କି ନୁହେଁ, ବିକଳ ସ୍ଥାନ ଉପଲବ୍ଧ କି ନୁହେଁ ଇତ୍ୟାଦିର ନିରାପେକ୍ଷ ଅନୁଧ୍ୟାନ ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିଲା । ଯାହାକୁ ମୋଦିଙ୍କ ଅଧ୍ୟାଦେଶରେ ବାଦ୍ ଦିଆଯାଇଛି (ପରିଚ୍ଛେଦ 3A) । ୨୦୧୩ ଆଇନରେ ତୃତୀୟ ପରିଚ୍ଛେଦରେ “ଖାଦ୍ୟ ନିରାପତ୍ତା ସୁରକ୍ଷା ନିମନ୍ତେ ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଧାରା” ସମ୍ପର୍କରେ କୁହାଯାଇଛି । ସେଥିରେ ଉଲ୍ଲେଖ ଅଛି ଯେ କୌଣସି ଜଳସେଚିତ ବା ବହୁଫସଲି ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ହେବ ନାହିଁ । ଯଦିବା କୌଣସି ବିଶେଷ ପରିସ୍ଥିତି ଉତ୍ପୁଜେ ତେବେ ସେ ଜିଲ୍ଲାର ମୋଟ ବହୁଫସଲି ଜମିର ୫ ଶତକଡ଼ାକୁ ଅଧିକ ହେବ ନାହିଁ । ଏହାକୁ ମୋଦିଙ୍କ ଅଧ୍ୟାଦେଶ ବାଦ୍ ଦେଇଛି । ୨୦୧୩ ଆଇନରେ ଘରୋଇ ଚିକିତ୍ସାଳୟ, ଘରୋଇ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ଓ ଘରୋଇ ହୋଟେଲ୍ ପାଇଁ ସରକାର ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରିବେ ନାହିଁ ବୋଲି ବ୍ୟବସ୍ଥା ଥିବା ବେଳେ ମୋଦିଙ୍କ ଅଧ୍ୟାଦେଶରେ ଏ ସବୁକୁ ସାମାଜିକ ଭିତ୍ତିଭୂମି ବିକାଶ ଶ୍ରେଣୀରେ ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ କରାଇ ସରକାର ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରିବେ ବୋଲି କହିଛନ୍ତି । “ପ୍ରାଇଭେଟ୍ କମ୍ପାନୀ” ବଦଳରେ “ପ୍ରାଇଭେଟ୍ ଏଣ୍ଟିଟି” ଶବ୍ଦକୁ ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇଛି । “ପ୍ରାଇଭେଟ୍ ଏଣ୍ଟିଟି”ରେ କର୍ପୋରେଟ୍ ସଂସ୍ଥା, ସମ୍ପତ୍ତି ସ୍ଵତ୍ଵାଧିକାରୀ ଏବଂ ଏନ୍.ଜି.ଓ. କିମ୍ବା ଆଇନ ଅନୁମୋଦିତ ଯେକୌଣସି ସଂସ୍ଥାକୁ ଏଥିରେ ଯୋଡ଼ା ଯାଇଛି । ଏହା ଫଳରେ ଏପରିକି ସଂଘ ପରିବାର ମଧ୍ୟ ଏହି ଆଇନ ବଳରେ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରିପାରିବ । ୨୦୧୩ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରକଳ୍ପ ଆରମ୍ଭ ନ ହୋଇ ଅଧିକୃତ ଜମି ଯଦି ୫ ବର୍ଷ ପଡ଼ି ରହେ ତେବେ ତାହା ଜମିମାଲିକଙ୍କୁ ଫେରସ୍ତ ହେବ ବା ଲ୍ୟାଣ୍ଡ ବ୍ୟାଙ୍କରେ ଜମା ହେବ । କିନ୍ତୁ ମୋଦିଙ୍କ ଅଧ୍ୟାଦେଶ ୫ ବର୍ଷର ସର୍ବାଧିକ ସମୟସୀମାକୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରିଛି । ୨୦୧୩ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଜମି ଯଦି ୧୮୯୪ ଆଇନ ଅନୁସାରେ କାର୍ଯ୍ୟପତ୍ତା ନିଆଯାଇଥିବ କିନ୍ତୁ ଯଦି ୧ ଜାନୁଆରୀ ୨୦୧୪ର ୫ ବର୍ଷ ବା ତା’ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରାପ୍ୟ ପାଇଁ ମଞ୍ଜୁରୀ ହୋଇସାରିଥିବ ଓ ଜମିଦଖଲକୁ ନିଆଯାଇନଥିବ ବା କ୍ଷତିପୂରଣ ଦିଆଯାଇନଥିବ ତେବେ ସେ କ୍ଷେତ୍ରରେ ୨୦୧୩ ଲାଗୁ ହେବ । ଏବଂ ପୂର୍ବ ଆଇନଗତ ପ୍ରତିବନ୍ଧକ ସବୁ ହଟାଇ ନୂତନ ଆଇନ ଅନୁସାରେ ପରିଚାଳିତ ହେବ । ଅପରପକ୍ଷରେ ମୋଦିଙ୍କ ଅଧ୍ୟାଦେଶ ଏହାକୁ ଉଚ୍ଛେଦ କରି କହିଛନ୍ତି ଯେ ପିଛିଲା ମାମଲା ସବୁ ଏକ ଟ୍ରିବୁନାଲ୍ରେ ବିଚାର ହେବ । ପୁନଶ୍ଚ ମୋଦି ଆଦିବାସୀଙ୍କ ଜଙ୍ଗଲ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ କ୍ଷେତ୍ରରେ ପଲ୍ଲୀସଭାର ମଞ୍ଜୁରୀ ପରିବର୍ତ୍ତେ ଜିଲ୍ଲାପାଳଙ୍କୁ କ୍ଷମତା ହସ୍ତାନ୍ତର କରିଛନ୍ତି ।

ମୋଦିଙ୍କ ଅଧ୍ୟାଦେଶ ପରେ ଶିଳ୍ପପତିମାନଙ୍କ ସଙ୍ଗଠନ ସି.ଆଇ.ଆଇ ଏବଂ ଆସୋଚମ୍ ଏହାକୁ ଐତିହାସିକ ବୋଲି କହି ଉତ୍ସବ ମନେଇଛନ୍ତି । ତେଣୁ ଏଥିରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ଏ ଅଧ୍ୟାଦେଶ କାହା ପାଇଁ ଆଛାଦିନ

ଆଣିବ । ଖୋଦ୍ ଅର୍ଥମନ୍ତ୍ରୀ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଅରୁଣ ଜେଟଲୀ ଜାନୁଆରୀ ମାସରେ ତାଉସ୍ରେ ବିଶ୍ଵ ଅର୍ଥନୀତି ଫୋରମ୍ରେ କହିଛନ୍ତି ଯେ ‘ଜଟିଳ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଆଇନ ବିକାଶର ପରିପତ୍ତୀ । ଆମ ଅଧ୍ୟାଦେଶ ବିଦେଶୀ ପୁଞ୍ଜିନିବେଶକ ପାଇଁ କୌଣସି ସମସ୍ୟା ସୃଷ୍ଟି କରିବ ନାହିଁ ।’

ଆମର ଅଭିଜ୍ଞତା : ଭୂମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ସହିତ ଆମ ଜନଜୀବନର ବୃହତ୍ତର ସାମାଜିକ, ଅର୍ଥନୈତିକ ଓ ସାଂସ୍କୃତିକ ସମ୍ପର୍କ ଅବିଚ୍ଛିନ୍ନ ଭାବରେ ଗୁଢ଼ି ହୋଇ ରହିଛି । ସମ୍ପତ୍ତିଗତ ଅଧିକାରକୁ ନାଗରିକର ମୌଳିକ ଅଧିକାର ଯାହା ଥିଲା ୧୯୭୮ରେ ସମ୍ବିଧାନର ୪୪ତମ ସଂଶୋଧନ ଦ୍ଵାରା ଉଚ୍ଛେଦ କରାଯାଇ ଜମିର ମାଲିକାନା ସରକାରଙ୍କ ହାତରେ ରଖାଗଲା ଓ ସ୍ଵତ୍ଵାଧିକାର ଜମିମାଲିକଙ୍କୁ ପ୍ରଦାନ କରାଗଲା । ଏହି ବିଲ୍ କେବଳ ସ୍ଵତ୍ଵାଧିକାର ଛଡ଼େଇ ନେବ ନାହିଁ ଚାଷୀ, ଜମିମାଲିକ, ଖାଦ୍ୟ ନିରାପତ୍ତା ଉପରେ ତେଜ କୁପ୍ରଭାବ ପକାଇବ । ଚାଷିତ୍ୟ ଭୋକରେ ରହି ଦେଶବାସୀଙ୍କୁ ଖାଦ୍ୟ ଯୋଗାଇଥାଏ କିନ୍ତୁ କେଉଁ ଉଦ୍ୟୋଗପତି ଦେଶବାସୀଙ୍କ ପେଟ ଚିତ୍ତା କରେ ନାହିଁ । ୧୨ଶ ଅର୍ଥ କମିଶନଙ୍କ ରିପୋର୍ଟ ଅନୁଯାୟୀ ସ୍ଵାଧୀନତାଠାରୁ ଏଯାବତ୍ ୬ କୋଟି ବିସ୍ତାପିତଙ୍କ ମଧ୍ୟରୁ ୭୫ ଶତକଡ଼ା ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କୁ ଅଧିଆନ କରାଯାଇନାହିଁ । ଜଙ୍ଗଲ ପଦାହେବ ଓ ପରିବେଶ ଉପରେ ଏହାର କୁପ୍ରଭାବ ପଡ଼ିବ । ଏହି ଅଧ୍ୟାଦେଶକୁ ବିରୋଧ କରିବା ଅର୍ଥ ନୁହେଁ ଶିଳ୍ପାୟନକୁ ବିରୋଧ କରାଯାଉଛି । କୃଷି ଓ ଶିଳ୍ପ ମଧ୍ୟରେ ସନ୍ତୁଳନ ନ ରହିଲେ କୌଣସି ଦେଶ ଦୃଢ଼ ଭାବେ ଛିଡ଼ା ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଶିଳ୍ପ ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାଗାରେ ହୋଇପାରିବ କିନ୍ତୁ କୃଷି ପ୍ରତ୍ୟେକ ଜାଗାରେ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯେଉଁ ସ୍ଥାନ କୃଷି ପାଇଁ ଅନୁପଯୁକ୍ତ ସେ ଜାଗାକୁ ଶିଳ୍ପ ପାଇଁ ବ୍ୟବହାର କରିବା ଉଚିତ୍ । ଦ୍ଵିତୀୟତଃ ଶିଳ୍ପ କହିଲେ କେବଳ ଇସ୍ପାତ୍ ଶିଳ୍ପ ବା ବୃହତ୍ ଶିଳ୍ପକୁ ବୁଝାଏନା । କୃଷିଭିତ୍ତିକ ଶିଳ୍ପକୁ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ଵ ଦେବା ଉଚିତ୍ । ଟମାଟୋ ସସ୍ ବା ଆଳୁ ଚିପ୍ସ୍ କାରଖାନାଟିଏ ହେଲେ ସେ ଶିଳ୍ପରେ ନିଯୁକ୍ତ ହେବା ସହିତ ଟମାଟୋ ବା ଆଳୁ ଚାଷୀ ବି ବଞ୍ଚିପାରିବ ।

କୁହାଯାଉଛି ଗ୍ରାମାଞ୍ଚଳ ଜମିପାଇଁ ବଜାରଦରର ୪ଗୁଣ ଓ ସହରାଞ୍ଚଳରେ ୨ ଗୁଣ ଦିଆଯିବ । ଦିନ କେଳଟାରେ ଏକକାଳୀନ ପ୍ରାପ୍ୟ ଶେଷ ହେବା ପରେ ଜମି ବିକ୍ରେତା ଜୀବନସାରା ପୁଞ୍ଜିପତିଙ୍କ ଗୋଲାମ ସାଜିବ । କିଛି ବ୍ୟକ୍ତି ସବିଶେଷ ତର୍ଜମା ନ କରି ପୋଷ୍ଟୋ ପାଇଁ ବହୁତ ଓକିଲାତି କରୁଛନ୍ତି । ଆମେ ଜାଣିବା ଦରକାର ପୋଷ୍ଟୋ ରାଉରକେଲା ଷ୍ଟିଲ୍ ପ୍ଲାନ୍ଟର ୫ ଗୁଣ ଉତ୍ପାଦନ କରିବ । କିନ୍ତୁ ରାଉରକେଲାରେ ୧୫୦୦୦ ନିଯୁକ୍ତ ପାଇଥିବା ବେଳେ ପୋଷ୍ଟୋରେ ମାତ୍ର ୧୩୦୦ ନିଯୁକ୍ତ ପାଇବେ, ଓଡ଼ିଶାର ଭାଗ କେତେ ପଡ଼ିବ ନ କହିଲେ ଭଲ । ସ୍ଵତନ୍ତ୍ର ଅର୍ଥନୈତିକ ଅଞ୍ଚଳ ପର୍ଯ୍ୟାପ୍ତ ଜମି ନେଉଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ନିଯୁକ୍ତ ନଗଣ୍ୟ । ଜମି ଯେହେତୁ ପ୍ରଥମ ନିଯୁକ୍ତ ଦାତା ଜମି ଗଲାପରେ ବେକାରୀ ବଢ଼ିବ । ପ୍ରାଥମିକ ଅବସ୍ଥାରେ କମ୍ପାନୀ ପରିବାରର ଜଣଙ୍କୁ ନିଯୁକ୍ତ ଦେଇ ପାରନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବଂଶାନୁକ୍ରମିକ ଭାବେ ନୁହେଁ । ପରିବାରର ସବୁ ସଦସ୍ୟଙ୍କ ଜମିରେ ଅଧିକାର ରହିଛି କିନ୍ତୁ ଜଣଙ୍କ ଚାକିରିରେ ସମସ୍ତଙ୍କ ଅଧିକାର ନାହିଁ । ବିକଶିତ ଦେଶରେ ସରକାର ଜମିଗ୍ରହଣ ଘରୋଇ କମ୍ପାନୀଙ୍କ ପାଇଁ କରୁନାହାନ୍ତି ଆମ ସରକାର ଏତେ ବ୍ୟଗ୍ର କାହିଁକି । ମୋଦି ଯଦି ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ଆଛାଦିନ ଚାହୁଁଛନ୍ତି ତେବେ ଏ ଜମି ଅଧି ଗ୍ରହଣ ଅଧ୍ୟାଦେଶ ପ୍ରତ୍ୟାହାର କରନ୍ତୁ ।

ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ବିଲ୍ କାହାପାଇଁ ଆଛାଦିନ୍

ଅଭୟ କୁମାର ଦାସ, ସାଙ୍ଗଠନିକ ସମ୍ପାଦକ, CDIEA

୨୦୧୪ ସାଧାରଣ ନିର୍ବାଚନ ଭାରତ ବର୍ଷର ନିର୍ବାଚନ ଇତିହାସରେ ଏକ ଭିନ୍ନ ସୂଚନା ବହନ କରେ । ନିର୍ବାଚନ ପ୍ରଚାର ସମୟରେ ହିନ୍ଦୁ କାର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପରଦା ପଛରେ ରଖି ବହୁ କୌଶଳ ସହକାରେ ବି.ଜେ.ପି. ନିଜକୁ ଉନ୍ନତି - ପ୍ରଗତିର ପ୍ରତୀକ ଭାବେ ପ୍ରଦର୍ଶିତ କଲା । ରାଷ୍ଟ୍ରାୟତ୍ତ ସଂସ୍କାର ଆଶାନ୍ତରୂପ ପୁଞ୍ଜିପ୍ରତ୍ୟାହାର ନ ହେବା, ବାମା ବିଲ୍ ପାରିତ ହେବାରେ ଅସଫଳ ଆଦି କାରଣ ଯୋଗୁଁ ପୁଞ୍ଜିପ୍ରତିମାନେ କଂଗ୍ରେସଠାରୁ ମୋହ ଭାଙ୍ଗି ଆଗାମୀ ନିର୍ବାଚନ ପାଇଁ ବି.ଜେ.ପି. ସହ ବୁଝାମଣା କଲେ । ‘ଆଛାଦିନ ଆନେ ଓଲା ହେ’, ‘ସାଠିଏ ବର୍ଷରେ ଯାହା ହୋଇନି ସାଠିଏ ମାସରେ ହେବ’ ଆଦି ମନଭୁଲାଣିଆ ସ୍ଲୋଗାନ ଓ ଶବ୍ଦ ବିନ୍ୟାସ ପୁଞ୍ଜିପ୍ରତିକ ଗଣମାଧ୍ୟମ ଅହରହ ପ୍ରଚାର କରି ସାଧାରଣ ଜନତାଙ୍କ ମଗଜ ଧୁଲେଇ କରି ନିର୍ବାଚନକୁ ହାତେଇ ନେଲେ ।

ନିର୍ବାଚନ ପରେ ଆସିଗଲା କରଜ ସୁଝିବାର ବେଳ । ମୋଦି ପୁଞ୍ଜିପ୍ରତିକ କରଜ ସୁଝିବାର ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖି ପୁଣି ଶବ୍ଦ ବିନ୍ୟାସ କଲେ ‘ମେକ୍ ଲନ୍ ଇଣିଆ’ । ଶିଳ୍ପପ୍ରତିମାନେ ତ ସମାଜ ସେବା ପାଇଁ ଆସି ନଥାଆନ୍ତି, ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ହେଉଛି ଅଧିକରୁ ଅଧିକ ମୁନାଫା । ଶିଳ୍ପ ପ୍ରତିଷ୍ଠାନ ପାଇଁ ଶସ୍ତ୍ରାରେ ଶ୍ରମ ଯୋଗାଇବା ପାଇଁ ସରକାର ଶ୍ରମ ଆଇନର ପରିବର୍ତ୍ତନରେ ଲାଗିପଡ଼ିଛନ୍ତି । ଦ୍ୱିତୀୟ ଆବଶ୍ୟକତା ହେଲା ଜମି । ଜମିକୁ ଶସ୍ତ୍ରା ଓ ସହଜରେ ପୁଞ୍ଜିପ୍ରତିକ୍ଷେପକ ଦେବା ପାଇଁ ମୋଦି ସରକାର ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧ୍ୟାୟ ଡିନି ଡିନି ଥର ଅଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ଭାବେ ଆଣିଛନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ମୋଦି ‘ନର ବା ଗୁଞ୍ଜର ଅଶ୍ୱତଥାମା ହତ’ ଭଳି ସେ କାହା ପାଇଁ ଆଛାଦିନ ଆସିବ ନିର୍ବାଚନ ସମୟରେ ସ୍ପଷ୍ଟ କରିନଥିଲେ । ତାଙ୍କ ୧୨ ମାସ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପରୁ ସ୍ପଷ୍ଟ ହୋଇଛି ଯେ ସେ ପୁଞ୍ଜିପ୍ରତିକ୍ଷେପ ଆସିବ ଆସିବ ବୋଲି କହିଥିଲେ କିନ୍ତୁ ବିଚରା ଜନସାଧାରଣଙ୍କ ବୁଝିବାରେ ଭୁଲ ଥିଲା ।

ମୋଦି ଚାଷୀଙ୍କ ହାତରୁ ଜମି ଛଡ଼େଇ ନେବା ପୂର୍ବରୁ ଚାଷକୁ ଏତେ ମହଙ୍ଗା କରିଦେଇଛନ୍ତି ଯେ ଚାଷୀ ଜମି ବିକି ଦେବାକୁ ଶ୍ରେୟ ମଣ୍ଡିଛି । ମୋଦିଙ୍କ ସମୟରେ ଚାଷ ପାଇଁ ଅନୁକୂଳ ପାଗ ସାଙ୍ଗକୁ ଡେଲିଭର ହ୍ରାସ ହୋଇଥିବା ସତ୍ତ୍ୱେ କୃଷିରେ ମୂଲ୍ୟ ଯୁକ୍ତର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଯାହା ୩.୭ ଶତକଡ଼ା ଥିଲା ତାହା ହ୍ରାସ ପାଇ ୨୦୧୪-୧୫ରେ ୧ ଶତକଡ଼ାରେ ପହଞ୍ଚିଛି । ବଜେଟ୍‌ରେ ମୋଦି କୃଷି, ଜଳସେଚନ ଓ ବନ୍ୟା ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଆଦି ପାଇଁ ୨୬ ଶତକଡ଼ା ବ୍ୟୟ ବରାଦ କର୍ମ କରିଛନ୍ତି । ଦ୍ୱିତୀୟ ଜଳସେଚନ ବାବଦକୁ ୨୦୧୩-୧୪ରେ ୪୬୩୦ କୋଟି ଟଙ୍କା ବ୍ୟୟ ବରାଦ କରାଯାଇଥିବା ବେଳେ ମୋଦି ୨୦୧୫-୧୬ରେ ତାହାକୁ ୧୦୦୦ କୋଟିକୁ ହ୍ରାସ କରିଛନ୍ତି । ୨୦୧୩-୧୪ରେ କୁନରୁ ଅକ୍ଟୋବର ମଧ୍ୟରେ ୪୪ ଲକ୍ଷ ଟନ୍ ଯୁରିଆ ଆମଦାନୀ ହୋଇଥିବା ବେଳେ ୨୦୧୪-୧୫ରେ ସେହି ଅନୁରୂପ ସମୟରେ ମାତ୍ର ୧୭.୫ ଲକ୍ଷ ଟନ୍ ଯୁରିଆ ଆମଦାନୀ ହୋଇଛି । ତେଣୁ ଚାଷୀ ବିପୁଷ୍ଟ ହୋଇ ଯେଉଁ ଆତ୍ମହତ୍ୟା କରୁଛନ୍ତି, ପରିସଂଖ୍ୟାନ ଅନୁସାରେ କେବଳ ମହାରାଷ୍ଟ୍ରରେ ମୋଦିଙ୍କ ସମୟରେ ୪୦ ଶତକଡ଼ା ଚାଷୀ ଆତ୍ମହତ୍ୟା ବୃଦ୍ଧି ଘଟିଛି । ଏହି ସମୟରେ ମୋଦି ଚାଷୀଙ୍କ ପାଖରେ ଛିଡ଼ା ହେବା ବଦଳରେ ତାଙ୍କୁ ଭୂମିହୀନ କରିବାକୁ

ଆଣିଛନ୍ତି ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧ୍ୟାୟ । ମୋଦିଙ୍କ ଅଧ୍ୟାୟ ଅସାମ୍ଭାବିକ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଅଗଣତାନ୍ତ୍ରିକ ।

ସମ୍ଭାଷଣର ଧାରା ୧୨୩ ଅନୁଯାୟୀ କୌଣସି ଜରୁରୀ ପରିସ୍ଥିତି ଉପୁଜିଲେ ଓ ସଂସଦ ଅଧିବେଶନରେ ନ ଥିଲେ ଏକ ଅସାଧାରଣ ଆଇନ ଭାବେ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଣାଯାଇଥାଏ । ଏହି ଅଧ୍ୟାୟକୁ ଅଧିବେଶନ ଆରମ୍ଭର ୬ ସପ୍ତାହ ମଧ୍ୟରେ ଆଇନରେ ପରିଣତ କରାଯିବାପାଇଁ ତାହା ଅକାମୀ ହୋଇଥାଏ । ମୋଦି ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ଯେଉଁ ପ୍ରଥମ ଅଧ୍ୟାୟ ଜାରି କରିଥିଲେ ବିଜେପିର ରାଜ୍ୟ ସଭାରେ ଆବଶ୍ୟକ ସଂଖ୍ୟା ନଥିବାରୁ ତାହା ଅପ୍ରାକ୍ଟ ହେଉଥିଲା । ତେଣୁ ମୋଦି ଜିଦ୍ କରି ଅପ୍ରାକ୍ଟ ହେଉଥିଲା ଥର ପାଇଁ ପୁଣି ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧ୍ୟାୟ ଜାରି କରିଛନ୍ତି । ଏହା ପ୍ରକାଶ ଯୋଗ୍ୟ ଯେ ୧୮୯୪ ଉପନିବେଶବାଦୀ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଆଇନ ବହୁ ତର୍ଜମା ପରେ ସର୍ବଦଳ ସମ୍ମତି କ୍ରମେ ଉପା ସରକାର ୨୦୧୩ରେ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଆଇନ ପାଶ୍ କରାଯାଇଥିଲେ ଓ ତାହା ୧ ଜାନୁଆରୀ ୨୦୧୪ରେ କାର୍ଯ୍ୟକାରୀ ହୋଇଥିଲା । ଏଠାରେ ମନରେ ପ୍ରଶ୍ନ ଉଠେ ଏହି ୨୦୧୩ ଆଇନ ପ୍ରଗତିରେ କି ବାଧା ସୃଷ୍ଟି କଲା ବା କି ଜରୁରୀ ପରିସ୍ଥିତି ଉପୁଜିଲା ଯେ ମୋଦି ଆସୁ ଆସୁ ପୁନଃ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଅଧ୍ୟାୟ ଆଣିଲେ ।

ବିଜେପିର ଦୋ ମୁହାଁ ନୀତି : ବିଜେପିର ଦୋ ମୁହାଁ ନୀତି ବାରମ୍ବାର ପରିସ୍ଥିତ । ରାଷ୍ଟ୍ରାୟତ୍ତ ବୀମା ସଂସ୍ଥାକୁ ଦୁର୍ବଳ କରିବାକୁ ଉପା ସରକାର ସମୟରେ ଆସିଥିବା ବୀମା ଆଇନ (ସଂଶୋଧନ) ବିଧେୟକୁ ଅଧିକ ତର୍ଜମା କରିବା ପାଇଁ ବିଜେପି ସଂସଦ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ଯଶୋବନ୍ତ ସିଂହଙ୍କ ଅଧକ୍ଷତାରେ ଏକ ଷ୍ଟାଣ୍ଡିଂ କମିଟି ବସିଥିଲା ଓ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ସିଂହଙ୍କ ସୁପାରିଶ ତଥା AIIEAର ବିରୋଧ ଯୋଗୁଁ ଏ ବିଲ୍ ପାଶ୍ ହୋଇପାରିନଥିଲା । କିନ୍ତୁ ମୋଦି ଶାସନକୁ ଆସିବା ପରେ ଆମେରିକାର ଚାପରେ ସେ ବିଲ୍‌କୁ ପାଶ୍ କରାଇଲେ । ସେହିପରି ୨୦୧୩ରେ ଉପାସରକାର ଯେତେବେଳେ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ବିଲ୍ ଆଣିଲେ ବିଜେପିର ବିରୋଧ ଯୋଗୁଁ ବର୍ତ୍ତମାନର ବାଚସ୍ପତି ଶ୍ରୀମତୀ ସୁମିତ୍ରା ମହାଜନଙ୍କ ଅଧକ୍ଷତାରେ ଏକ ଷ୍ଟାଣ୍ଡିଂ କମିଟି ବସିଥିଲା । କମିଟିର ସୁପାରିଶ ଥିଲା - ସମୁଦ୍ର ସ୍ୱାର୍ଥକୁ କେବଳ ସରକାରୀ ପ୍ରକଳ୍ପରେ ସୀମିତ ରଖିବା, ପିପିପି ଓ ଘରୋଇ ସଂସ୍ଥା ପାଇଁ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯିବ ନାହିଁ, ଗ୍ରାମ ସଭାର ଆବଶ୍ୟକତା ଓ ଯଥାର୍ଥତାକୁ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯିବ, ଭିତ୍ତିଭୂମି ବିକାଶ ନାମରେ ସରକାର ମନଇଚ୍ଛା ପ୍ରକଳ୍ପକୁ ଯୋଡ଼ି ପାରିବେ ନାହିଁ । କମିଟିର ସୁପାରିଶ, ଶ୍ରୀମତୀ ସୁମିତ୍ରା ସ୍ୱରାଜ ଓ ଶ୍ରୀଯୁକ୍ତ ରବିଶଙ୍କର ପ୍ରସାଦଙ୍କ ସମସ୍ତ ପ୍ରସ୍ତାବ ଓ ଦୁଇ ଦୁଇ ଥର ସର୍ବଦଳୀୟ ବୈଠକର ସିଦ୍ଧାନ୍ତକୁ ଗ୍ରହଣ କରି ୨୦୧୩ ଆଇନ ପ୍ରଣୟନ କରାଯାଇଥିଲା । ତେବେ ପୁଣି କ’ଣ ଆବଶ୍ୟକ ପଡ଼ିଲା ଯେ ମାସ କେଜଟା ମଧ୍ୟରେ ମୋଦି ଏହାର ପୁନଃ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବାକୁ ଜିଦ୍ ଧରିଛନ୍ତି ।

୨୦୧୩ ଆଇନ ଓ ବର୍ତ୍ତମାନର ଅଧ୍ୟାୟ :

୨୦୧୩ ଆଇନ ଅନୁଯାୟୀ ଘରୋଇ କମ୍ପାନୀମାନଙ୍କ ପାଇଁ ୮୦ ଶତକଡ଼ା ଓ ସରକାରୀ ତଥା ପିପିପି ଉଦ୍ୟୋଗ ପାଇଁ ୭୦ ଶତକଡ଼ା ପ୍ରଭାବିତ

ପୃଷ୍ଠା ୧୧ ଦେଖନ୍ତୁ